

OVATARJEVE NOVICE



LETO XV | 28. SEPTEMBER 2023 | ŠTEVILKA 8 (152) | CENA: 1,70€



Pogovor ob kavi

**Z »JAMBO!« nas je pozdravila
Lara Trojner iz Svete Ane**

Več stran 3

- »» Grad Hrastovec zablestel s prenovljenimi baročnimi stopnicami stran 2
- »» Dve desetletji študentskega kluba Slovenskih goric stran 5
- »» Največja vrednota je mir stran 8
- »» Električna kolesa pri Sveti Ani stran 10
- »» Luka Sambolec o službi in nogometu stran 12
- »» Čuj, kero knigo pa te ti bereš stran 14
- »» Dekleta OK Zoja na pripravah stran 14
- »» Sanacije plazov veliko breme občinskih proračunov stran 20

61. AGRA v znamenju klimatskih sprememb, prosa in Indije

Poleg živahnega sejmarjenja, strokovnih posvetovanj in okroglih miz težišče dogajanja na aktualnih vprašanjih o klimatskih spremembah in odpravljanju posledic letošnje naravne katastrofe v Sloveniji.

Marjan Toš, besedilo
Jure Zauneker, fotografiji

Mednarodni kmetijsko-živilski sejem Agra v Gornji Radgoni je tudi letos postregel s petimi dnevi razgibanega dogajanja. Prireditev je vnovič dokazala, da ima v slovenskem prostoru svoje mesto in veljavo, predvsem pa dragoceno poslanstvo za naše kmetijstvo. Ob zaključka sejma je direktor

Pomurskega sejma Janez Erjavec povedal, da je imela »letošnja Agra številna težišča, ki so se odražala tako na razstavnih prostorih kot tudi na strokovnih dogodkih in srečanjih. Z mednarodnim letom prosa smo se dotikali globalne problematike, saj je prav prosa tista poljščina, ki lahko preživi tudi v ekstremnih razmerah in

tako prispeva h globalnim izzivom na področju kmetijstva in pridelave hrane.«

Indija se je dostojno predstavila in opozorila nase
Posebna gostja in država partnerica na letošnji Agri je bila Indija, velika in prostrana država na indijski



podcelini, ki ji kmetijstvo ni tuje in ki se je v mestu ob Muri dostojno predstavila. Da ne pozabimo – prav Indija je bila pobudnica razglasitve mednarodnega leta prosa. Sicer pa je na letošnji Agri sodelovalo 1500 razstavljalcev iz 35 držav.

novimi kulturami in zaščitami, urbanizacija in gradnja infrastrukture pa bosta morali biti bolj premišljeni,« meni direktor Erjavec.

Radgonski sejmarji so bili nadvse zadovoljni z obiskom, saj so zabeležili več kot 100.000 zadovoljnih obiskovalcev. Kozolec podnebnih ciljev, ki so ga ob letošnjem sejmu postavili v vzorčnih nasadih, pa naj bi po besedah Janeza Erjavca ostal kot svetilnik slovenske identitete na podeželju, ki prek različnih dejavnosti – od živinoreje, poljedelstva, vinogradništva, sadjarstva in gozdarstva do živilstva – ohranja neprecenljivo dediščino in z njo tudi optimizem za prihodnost. Prav optimizem in predvsem jasno vizijo prihodnosti pa bo slovensko kmetijstvo glede na negotovo dogajanje na stari celini in po svetu še kako potrebovalo.

Ob zaprtju sejma je njegov direktor Janez Erjavec posebej poudaril, da so bile rdeča nit, ki je letos zaposlovala in povezovala vse deležnike Agre, problematika klimatskih sprememb in »posledice v obliki naravnih nesreč, ki so na različne načine prizadele skoraj vso državo. Na sejmu smo iskali modele pomoči, razmišljali o vzrokih in predvsem o sanaciji poškodb ter dolgoročnih rešitvah. Klimatske spremembe, ki so sicer stalnica na tem planetu, so tokrat bolj kot kadar koli v zgodovini opazne kot posledica človeške dejavnosti. Kmetijstvo, ki je neposredno soočeno s posledicami klimatskih sprememb, bo do neke mere iskalo rešitve v prilagajanju z



Ogledalo družbe | Razmišljanje odgovornega urednika

Je boljši debeli ali droben krompir?



Zmago Šalamun, besedilo
Ana Ploj, ilustracija

Naj vas potolažim, ni enotnega odgovora, saj je ta odvisen od več dejavnikov. Najpomembneje je, da pridelovalec pred odločitvijo temeljito prouči lokalne razmere, tržne pogoje, stroške in druge dejavnike. Ti dejavniki niso pomembni samo pri krompirju, ampak pri večini področij, s katerimi se srečujemo v življenju.

Podobno kot pri proučevanju krompirja velja tudi pri proučevanju družbe in pojavov, saj nam sociološki pogled pomaga stvari videti z drugega zornega kota. Na nas pa je, če to želimo sprejeti ali si pač zatiskamo oči in si ne priznamo, da to, kar počnemo, počnemo narobe.

Ko govorimo o družbi, je enako, kot če govorimo o krompirju, saj kmet ne govori o enem krompirju in tudi moji uvodniki ne govorijo o posamezniku. Vesel pa sem, če se posamezniki s svojimi dejanji v njih prepoznajo. Še bolj sem vesel, če po prepoznavanju poskušajo svoje navade in dejanja spremeniti. Nikogar ne sodim, z zapisanim želim bralcem pomagati razumeti kompleksne družbene, politične in kulturne teme, ki spodbujajo razmišljanje in dialog o teh vprašanih. In če si priznate ali ne, tudi družbo obvarovati pred propadom, saj živimo v krizi vrednot.

To so prepoznali tudi na Občini Lenart in se lotili projekta "Lenarški argo", katerega namen ni, da išče posameznike, ampak jim pomaga pri prepoznavanju napačnih vedenjskih vzorcev, kar jim daje možnost, da jih prepoznajo in se od njih oddaljijo tako otroci, starši kot drugi. Posameznik sam po sebi nima dovolj moči, da bi se soočil s temi globalnimi izzivi, zato sta sodelovanje in razumevanje družbe ključnega pomena.

“

Najhuje je, če vemo, da nek krompir ni dober, pa vseeno poskušamo iz njega narediti nekaj dobrega. Na koncu so razočarani kuhar in gostje.

Vsi, ki govorijo, da znanje, naša kultura in identiteta niso pomembni, se motijo, saj so tesno povezani z družbo, v kateri živimo. Razumevanje družbenih norm, vrednot, tradicij in zgodovine nam pomaga bolje razumeti samega sebe in svojo vlogo v svetu. Proučevanje družbe prispeva k ohranjanju in razvoju kulture, ki bogati naše življenje.

Ko posameznik razume družbo, v kateri živi, se lahko učinkoviteje prilagodi, prispeva k skupnosti in si prizadeva za pozitivne spremembe. Zato bi morali spodbujati in ceniti proučevanje družbe kot ključno za razvoj posameznika in družbe kot celote.

Razumevanje družbe je odvisno od izobrazbe, kulturnega ozadja, osebnih izkušenj, medijskih vplivov, družbenega okolja, politične zavesti in drugih dejavnikov ter je subjektivno in se lahko spreminja s časom. Če se vrnemo h krompirju, je tudi izbira med debelim in drobnim krompirjem odvisna od okusa, teksture in načina priprave, ki ga želite doseči. Pri kuhanju je pomembno tudi upoštevati recepte in priporočila glede izbire krompirja, saj se lahko različni tipi krompirja bolj ali manj uspešno uporabljajo v različnih jedeh.

Tako kot vse sorte krompirja niso za vse jedi, tudi vsi nismo za vse poklice. Najhuje je, če vemo, da nek krompir ni dober, pa vseeno poskušamo iz njega narediti nekaj dobrega. Na koncu so razočarani kuhar in gostje. Enako je pri ljudeh – iz nekaterih se ne da narediti nič dobrega, še posebej, če sami sebi lažemo, da smo srečni, uspešni itd. Samo pri ljudeh si velikokrat ne priznamo, da nam nekaj ni uspelo, in velikokrat rinemo skozi zid, čeprav vemo, da nam ne bo uspelo. Teško se je ustaviti in reči »Ups, stopil/a sem v prevelike čevlje!« ter se umakniti. Raje nadaljujejo s sloganom »Cilj opravičuje sredstva!«, kar je najbolj narobe, ker velikokrat ne razumemo situacije, v kateri smo se znašli. Tu pa nastopi pomen znanja. Zato mi je toliko bolj smešno, ko se posamezniki v družbenih medijih hvalijo, da ne berejo itd. Jaz se s tem ne bi hvalil, ker branje knjig in drugih publikacij širi znanje, razvija bralno razumevanje, bogati besedni zaklad, spodbuja domišljijo, zmanjšuje stres, izboljšuje koncentracijo, razvija empatijo, spodbuja samopomoč, ohranja možgane aktivne, krepi kritično razmišljanje, ohranja kulturno zapuščino in spodbuja učenje skozi vse življenje. Očitno torej drži rek: »Boj se ljudi, ki imajo večjo televizijo od knjižne police.«

Grad Hrastovec zablestel s prenovljenimi baročnimi stopnicami

Nina Zorman, besedilo
Foto Askari, fotografija

V sredo, 13. septembra, so na gradu Hrastovec uradno odprli obnovljeno severno baročno stopnišče z balustradno ograjo iz 18. stoletja. Ta dragocena kulturna dediščina je bila obnovljena s spoštovanjem do najvišjih restavratorsko-konservatorskih standardov, s čimer je gradu povrnjen njegov prvotni baročni sijaj. Otvoritve so se udeležili številni visoki gostje, med njimi Simon Maljevac, minister za solidarno prihodnost, dr. Aleš Musar, soprog predsednice države Republike Slovenije, in mag. Janez Kramberger, župan Občine Lenart. Vrednost celotne investicije je znašala več kot 200.000 evrov, 100.000 evrov sredstev je prispevalo Ministrstvo za kulturo, preostanek pa je primaknil SVZ Hrastovec sam.

Pred baročnim stopniščem sta direktor zavoda Aleksander Gungl in minister za socialno prihodnost Simon Maljevac prerezala trak, nato pa so se zbrani odpravili v viteško dvorano, kjer je potekala slovesnost. Direktor Aleksander Gungl je v svojem govoru izrazil zadovoljstvo nad uspešno izvedenim projektom obnove baročnih stopnic in nakazal investicije, ki so se v zadnjem času zaključile (rekonstrukcija mostu na grad Cmurek, izgradnja kurilnice z daljinskim ogrevanjem), in tudi tiste, ki se pravkar izvajajo in so poglavitnega pomena za zavod: projekt izgradnje energetske samooskrbnih sedmih dislociranih enot in dveh pomožnih objektov, grajenih iz naravnih materialov v centru Lenarta.



Minister Simon Maljevac je v slavnostnem nagovoru izpostavil, da »zelo dobro razume, da priložnosti, kot je ta, niso samo otvoritve nove infrastrukture, investicije v nove stene in opremo, ampak so praznik povezovanja v skupnosti, praznik družbene solidarnosti, praznik vključujoče družbe«.

Kulturni program so soustvarili pevke ženskega pevskega zbora medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor »La Vita« ter stanovalca Stanka Ačko z recitacijo in Žan Maček na kitari. Dogodek je povezoval Stane Kocutar.

Izjemno zahteven projekt, kjer so morali odstraniti kar 70 ton materiala
Projekt obnove so v zavodu

pripravili skupaj z Zavodom za kulturno dediščino Maribor, ki je pripravil tehnično dokumentacijo za obnovo. V letu 2022 je bila podpisana pogodba s podjetjem Gnom, d. o. o., iz Šentvida pri Stični, ki deluje na področju varovanja kulturne dediščine. S pripravljalnimi deli so začeli že ob koncu leta 2022, sama prenova baročnega stopnišča pa je potekala skozi poletje. Celotno stopnišče z balustradno ograjo, centralnim portalom in dvema vazama je izdelano iz peščenca. Direktor podjetja Gnom, d. o. o., Jože Drešar je pojasnil, da je bilo stopnišče v zelo slabem stanju in da je šlo za izjemno zahteven poseg, pri katerem je največji problem predstavljal beton, s katerim so v preteklosti nepremišljeno »popravljali« stopnišče.

Terapevtski robotski maček sedaj tudi v SVZ Hrastovec

Nina Zorman, besedilo
Foto Askari, fotografija

Ob slovesni otvoritvi obnovljenih baročnih stopnic je dr. Aleš Musar, soprog predsednice države RS, oddelku za demenco v Socialno varstvenem zavodu Hrastovec doniral interaktivnega robotskega mačka, ki bo pomagal pri terapiji oseb z demenco.

Dr. Aleš Musar je robotskega mačka osebno izročil delovni terapevtki Andreji Ignatijevi, ki je ob prevzemu donacije povedala, da je "vsak stik s stvarmi, ki so približek domačemu, za nas velika pridobitev. K temu tudi strmimo in trudili se bomo, da bo mucek v dobrih rokah naših stanovalcev."

Stanovalci so mačka, ki so mu nadeli ime Miki, sprejeli z občudovanjem in veseljem, kar jim je vrnil s predenjem in mjavkanjem – njegov interaktivni pristop



namreč vključuje gibanje, zvoke in senzorsko tehnologijo. Robotske mucke so se izkazale za izjemno koristne pri izboljševanju življenja stanovalcev in pri zagotavljanju čustvene podpore. V SVZ Hrastovec so sicer imeli tudi žive

mačke, vendar so jih morali umakniti, saj so znale s svojimi krempljci tudi popraskati stanovalce ali pa so pregrebo ravnali z njimi.

Lara, kaj vas je spodbudilo k odločitvi o odhodu v Afriko?

Po televiziji, revijah in družbenih omrežjih vsi spremljamo razmere drugod po svetu, tudi v Afriki. Zmeraj so se me dotaknile zgodbe o lačnih afriških otrocih, ljudeh brez vode, brez zdravstvene pomoči, ljudeh, ki so prepuščeni sami sebi. Tam je veliko ljudi brez izobrazbe, saj v nekaterih regijah sploh ni šol ali pa so te za večino otrok cenovno nedostopne. Takšne in podobne zgodbe so me spodbudile, da bi tudi sama po svojih zmožnostih pomagala. Drug razlog za moje potovanje pa je bilo avtentično izkustvo Afrike. Ko se nekam odpraviš turistično in si zaprt v turističnih letoviščih, težko izkusiš pravo kulturo njihovega življenja. Sama sem želela ravno obratno. Videti pravo Afriko, afriško kulturo in afriške ljudi z njihovimi navadami ter pridobiti razumevanje afriške skupnosti.

So vaše predstave, ki ste si jih ustvarili pred odhodom v Kenijo, resnične?

Predstavljal sem si, da so razmere v Keniji izredno težke. Nisem pa verjela, da tako zelo. Otroci dejansko stradajo. Številni, tako imenovani »otroci iz ulice«, nimajo domov, so brez staršev, brez osnovnih pogojev za normalno življenje. Pogosto nimajo možnosti izobrazbe, saj ni sistema, ki bi večini to omogočal. Njihov vsakdan je brez upanja, brez ciljev in načrtov za naslednji dan, kaj šele za naslednja leta. Spijo ob cestah, na betonu in pokriti z vrečami. Svoj obup lajšajo z vdihovanjem poceni lepil, kar jih za trenutek oddalji od krute realnosti.

Zgodbe iz Kenije so res žalostne. Kako so vas v programu Pota pripravili na soočenje z realnostjo na končni destinaciji?

Na pot v Kenijo smo se začeli pripravljati februarja, odpravili smo se julija. Priprave so bile sestavljene iz vikend usposabljanj, iz več delavnic, kjer so nas pripravili tudi skozi ogled fotografij in videov, imeli smo več sestankov in srečanj naše skupine, sodelovali pa smo tudi v izzivu »Iz cone udobja«, ki smo se ga prvo aprilsko soboto udeležili kot skupina in v Šoštanjju pomagali v Zavodu Živim. Kasneje smo imeli še več ekipnih sestankov, organizirane pa so bile tudi delavnice prve pomoči. V sedemnajstih letih, odkar deluje program Pota, je v njem sodelovalo že 809 prostovoljcev, ki so služili otrokom, domačinom in misijonarjem v 29 različnih programih po svetu. Letos je program Pota deloval na sedmih lokacijah po svetu.

Kako je potekala pot do Kenije? S kakšnimi izzivi ste se soočali?

Sedem mladih prostovoljcev se nas je zbralo na letališču v Ljubljani, od koder smo potovali do Istanbula. Tam smo ves dan čakali na 7-urni let do kenijske prestolnice Nairobi. V sklopu poti do končne destinacije smo doživeli safari, spali v šotorih in se po nam nepredstavlljivo neurejenih cestah vozili z improviziranim vozilom. Vožnja po 700-kilometrski cesti, ki je na številnih odsekih še neasfaltirana, je trajala 14 ur, prečkati pa smo jo morali v določenem časovnem okvirju v času

Lara Trojner

Z »JAMBO!« nas je pozdravila Lara Trojner iz Svete Ane

Enaindvajsetletna Lara Trojner, študentka Splošne medicine na Univerzi v Mariboru, je med letošnjim poletjem tri tedne svojega dragocenega časa posvetila prostovoljstvu v Keniji. Domačinka iz Svete Ane, aktivna članica njihovega Kulturnega društva Sveta Ana in hkrati tudi članica Akademskega pevskega zbora Maribor, nam je v »Pogovoru ob kavi« zaupala življenjsko izkušnjo, doživeto v sklopu programa Pota.

Mojca Simonič, besedilo
Osebni arhiv Lare Trojner, fotografiji



Lara Trojner (v črtasti majici) z ostalimi prostovoljci.

dnevne svetlobe, saj jo ponoči policija zapira, ker zaradi kriminalnih združb postane prenevarna za prečkanje. Po dolgem potovanju smo prispeli do Lodwarja, kjer je bil naš gostitelj tamkajšnji duhovnik Father Paul Areman. Nastanjeni smo bili v za naše standarde izredno skromnem župnišču, ki pa je v okrožju, kjer smo živeli, ena najboljše zgrajenih stavb in njim predstavlja skoraj luksuzno bivališče.

Kaj ste na končni destinaciji – v Lodwarju – prostovoljci počeli in doživeli?

V Lodwarju so nas pričakale radovedne oči domačinov, s katerimi smo se v naslednjih tednih še srečevali. Vsak dan smo se ob 6.30 zjutraj udeležili svete maše, nato pa se vrnili v župnišče na zajtrk. Sledil je odhod proti centrom, kjer smo pomagali. Dopoldan smo bili razdeljeni v dve skupini – ena se je odpravila v Center za otroke iz ulice, druga pa v Center za gibalno ovirane. V Centru za gibalno ovirane smo otroke najprej zjutraj z avtobusom pobrali po domovih, jih umili, preoblekli, nahranili, jim pomagali pri razgibanju in delali družbo, v Centru za otroke iz ulice pa smo se z njimi igrali, prirejali delavnice in



“

Program POTA je del Katoliške mladine in že 17 let omogoča mladim v poletnih mesecih prostovoljno delo v misijonih po celem svetu.

skupaj kakovostno preživljali čas. Okrog 13.00 smo se vrnili v župnišče na za kenijske razmere bogato kosilo, ob 15.00 pa se kot skupina odpravili v tretji center, Dom svetega Luke, kjer domujejo gluhi in gluhonemi otroci. Tudi z njimi smo imeli razne delavnice, skupaj

ustvarjali, se igrali, se naučili osnov znakovnega jezika in uživali v družbi drug drugega. Zadnji teden našega domovanja v Keniji smo sodelovali tudi pri organizaciji mladinskega srečanja, kjer smo s skoraj 100 mladimi iz različnih krajev iz regije Turkana razpravljali o težavah, s katerimi se srečujejo mladi, primerjali način življenja v Sloveniji in Keniji, se pogovarjali o veri, molili, igrali športne igre in se družili. Vsak dan sta nas spremljala tudi dva mlada študenta Esau in Pepetua, ki sta z nami preživela vse dni našega obiska in smo med tem časom postali pravi prijatelji.

Na kakšen način pa delujejo omenjeni centri – ali je oskrba na voljo vsaj večini otrok?

Vodje Centra za otroke iz ulice izvajajo obhode po Lodwarju in skrbno spremljajo tamkajšnje otroke na ulici. S premišljenostjo izbirajo potencialne kandidate, ki bi jih lahko vključili v center in jim ponudili celostno resocializacijo. Tako da ne, oskrba nikakor ni na voljo večini otrok. V marcu in septembru vsako leto v center sprejmejo okrog dvajset otrok, ki tam najdejo varno zatočišče za polletno obdobje rehabilitacije. Po

šestih mesecih pa vse otroke iz centra podvržejo posebnemu preizkusu – tisti, ki se vrnejo, vodje prepoznajo kot predane izobrazbi in pričakujejo, da bodo vztrajali na tej poti. Otroci so toplo sprejeti v ta center, ki sčasoma postane njihov dom – kjer spijo, se hranijo, preživljajo prosti čas, dopoldan pa se posvečajo šoli. V centru jim je omogočeno, da ostanejo toliko časa, kot je potrebno, da dosežejo zeleno raven izobrazbe – nekateri celo doštudirajo.

Pomagali ste jim torej v centrih. Pa še kako drugače – finančno oziroma materialno?

Vsak izmed prostovoljcev je v svoji farni župniji prosil za donacijo. Sama sem ob podpori Antona Frasa, farnega župnika pri Sveti Ani, na cvetno nedeljo sožupljanom pozvala in jih prosila za sodelovanje v projektu Krščanske mladine. Predstavila sem predvideni program in pozitiven odziv ljudi iz Svete Ane me je presenetil, hkrati pa spodbudil k nadaljnjim pripravam na pot v Kenijo. Zbrali smo 1662 EUR, ki smo jih razdelili med vse tri omenjene centre. Denar so porabili za prehrano otrok, nakup osnovnih šolskih potrebščin, učnih pripomočkov, obutve, oblačil in manjše obnove centrov. Hvaležna sem vsem srčnim ljudem, ki so prispevali v ta dobrodelni namen.

Pomoč ste izkazali na različne načine. Kako pa je bilo poskrbljeno za vas – na primer prehrana?

Dobili smo največ in najboljše, kar imajo. Jedli smo za Kenijce značilne chupatije – tortilje iz pšenične moke in vode. Pa tudi ughali (polento), riž in kozje meso ter značilen fižol s koruzo. Hrana je bila res enolična, a pojedli smo jo z veliko mero hvaležnosti, sploh ker smo bili vsakodnevno v stiku s številnimi lačnimi, ki pogosto nimajo niti enega obroka dnevno.

Vam je kateri izmed dogodkov ostal v posebnem spominu?

Prav vse, kar sem doživela, je izredno pomembna in dragocena izkušnja zame, moje življenje in študijsko pot. Najraje se spominjam Centra za gluhe in gluhoneme, kjer smo se kljub sporazumevalnim preprekam nekako razumeli in se mi je za večno vtisnilo v srce njihovo iskreno veselje, ki jim je sijalo iz oči, ko smo se vsak popoldan vračali k njim. Prav vsak izmed otrok, s katerim sem se srečala, je v meni pustil pečat.

Kako bi za zaključek povzeli svoje doživetje?

Projekt mi predstavlja nepozabno in edinstveno izkustvo, na katero se bom vedno z veseljem spomnila in jo ohranjala v svojem srcu. Doživetje mi je odprlo oči. Spoznala sem, da imajo ljudje v Keniji malo, a hkrati zelo veliko. Dobila sem vpogled v drugo kulturo, v ljudi, ki so srčni, skromni in zelo gostoljubni. Želim si, da bi se vsi ljudje na svetu znali veseliti tega, kar nam je dano in kar imamo. Ker imamo zares veliko.

Lara, hvala vam, da ste z nami delili svojo neprecenljivo izkušnjo, ki bo zagotovo koga navdušila za prostovoljstvo v prihodnje, gotovo pa mnoge opomnila na bistvo našega obstoja.

Osnovna šola Lenart se ob ugodnih demografskih gibanjih v občini, ki temeljijo tako na osnovi novorojenih otrok kot priseljevanja, sooča iz leta v leto z večjo problematiko prostorske stiske. Občina Lenart je na začetku lanskega leta prejela sklep o sofinanciranju dozidave Osnovne šole Lenart, zdaj pa je izdala še javno naročilo za dotični projekt. Investicija v skupni vrednosti slabe štiri milijone evrov na severni strani obstoječe osnovne šole predvideva izgradnjo prizidka v treh etažah z ravno streho z okvirno neto površino 2.500 m².

Nov prizidek k stavbi osnovne šole, ki bo odražal sodobne standarde in trajnostne pristope, bo nosila osnovna konstrukcija iz armiranega betona, z obstoječim objektom pa ga bo povezoval vezni hodnik. Prizidek je predviden v tlorisnih gabaritah približno 54,70 m x 19,20 m in bo tako znatno povečal zmogljivostne kapacitete. Streha je zasnovana kot ravna oziroma kot streha z naklonom, manjšim od 5 stopinj. V skladu s prizadevanji občine bo novopridobljena stavba nizkoenergijska, kar vključuje ustrezno debelino toplotne izolacije na ovoju, troslojno zasteklitev, mehansko prezračevanje z rekuperacijo in ogrevanje s toplotno črpalko (geosonda), vključno s fotovoltaično elektrarno na strehi.

Osnovna šola Lenart korak bliže težko pričakanemu pouku na le eni lokaciji

Barbara Ribič, besedilo

Idejna zasnova Čuček arhitekti, Črtomir Čuček, s. p., vizualizacija



Osnovna šola Lenart bo z dozidavo pridobila predvidoma devet matičnih učilnic za prvo triado, kar bo končno omogočalo izvedbo pouka na le eni lokaciji. Pouk namreč trenutno poteka na dveh ločenih lokacijah – na tako imenovani »spodnji« in »zgornji« šoli –, ki sta v razdalji približno petsto metrov. Najmlajši otroci zdaj vsakodnevno prihajajo iz dislocirane enote na matično šolo k uram športne vzgoje, na kosilo in na druge skupne aktivnosti. Poleg omenjenih devetih matičnih učilnic so v prizidku načrtovani še predvidoma štiri predmetne učilnice, zbornica, knjižnica s čitalnico, skupni prostor, jedilnica in pripadajoči komunikacijski prostori z dvigalom, kabineti, garderobi, sanitarije ter splošni prostori, kot je na primer energetski prostor. Gradnja je predvidena po modelu rumene knjige FIDIC, kjer izvajalec prevzame tako projektiranje kot tudi samo izvedbo gradnje. V javno naročilo so sicer zajeti projektiranje, gradbena, obrtniško zaključna in instalacijska dela, dobava in montaža opreme ter tudi izvedba zunanje ureditve z novimi dostopnimi potmi. Projekt dozidave Osnovne šole Lenart predstavlja odličen primer združevanja funkcionalnosti, trajnosti in sodobnega oblikovanja v kontekstu izobraževalne ustanove ter enakomerno vključuje skrb za okolje in udobje uporabnikov.

Nova povezava med Lenartom in Voličino: jekleni most za kolesarje

Nina Zorman, besedilo
Arhiv občine, fotografija



Deset mojstrov je v pičlih štirih urah postavilo 24 tonski jekleni most.

16. septembra zgodaj zjutraj, ko je mesto še objemala jesenska megla, so domači obrtniki s težko mehanizacijo v Voličino dostavili 24 ton težek jekleni most, ki bo v prihodnjih letih služil kot ključna povezava med Lenartom in Voličino ter prispeval k razvoju kolesarskega prometa v regiji. Ta zgodba je namreč del projekta izgradnje kolesarskih poti in predstavlja pomemben korak k bolj trajnostni in povezani občini Lenart. Postavitev mostu sta spremljala tudi župan mag. Janez Kramberger in podžupan Franci Ornik.

Jekleni most, dolg 27,5 metra in širok 4 metre

Končni izdelek je rezultat skupnega dela

lokalnih obrtnikov, predvsem pa podjetja Jekon, ki je specializirano za izdelavo jeklenih konstrukcij. Izdelava mostu je trajala približno 14 dni, mojstrom pa je uspelo postaviti konstrukcijo v zgolj štirih urah. Gre za lep dosežek lokalnih obrtniških znanj in spretnosti. Pri dostavi in postavitvi mostu so ključno vlogo odigrali tudi zaposleni iz podjetij Skala, Majhenič in Prangel. Most bo v celoti pripravljen na uporabo po namestitvi betonske plošče in asfaltne prevleke. Da mojstri niso ostali lačni in žejni med zahtevnim delom, je poskrbela Valerija Pukšič iz Kmetije Pukšič, ki je pripravila okusen obrok za vse udeležence.

Spominski pohod Ivanu Frasu že deseto leto zapored

Letos 14-članska ekipa se je v organizaciji Vasje Frasa že deseto leto zapored odpravila na spominski pohod Ivanu Frasu.

Vasja Fras, besedilo in fotografija



V petek, 25. avgusta, so na Mostu na Soči popili jutranjo kavo in se nato po ozki asfaltirani cesti zapeljali do zaselka Tolminske Ravne (924 m) nad Tolminom. Najprej jih je čakal uro in pol dolg vzpon do Koče na planini Razor (1315 m), sledila sta tura na Planino na Kalu in vzpon na 1570 m visoki vrh Grušnica s čudovitim razgledom. Po krožni poti so se vrnilo do koč, kjer so po večerji in večernem druženju tudi prenočili.

Drugo jutro so se spustili do Tolminskih korit, ki so s 180 m nadmorske višine

najnižja točka Triglavskega narodnega parka. Tolminska korita so ena največjih naravnih znamenitosti na Tolminskem, temu primeren je tudi precejšen obisk domačih in predvsem tujih turistov.

Ob vrnitvi so sklenili, da so že deseto obletnico lepo obeležili in da so se ponovno imeli čudovito.

Predstavniki ukrajinske občine Bibrka v Lenartu raziskovali tukajšnje dobre prakse

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv občine, fotografiji

Med 12. in 14. septembrom se je v lenarški občini mudila delegacija iz Ukrajine. Predstavnika ukrajinske občine Bibrka, župan Roman Hrynus in podžupanja Oksana Dovhal, sta skupaj s predstavnikom Sveta evropskih občin in regij Stanislavom Taranom spoznavała tukajšnje življenje, dobre prakse in izvajane projekte. Predstavniki občin Lenart in Bibrka so se ob tej priložnosti pod okriljem evropskega projekta Bridges of Trust srečali že tretjič.



Podžupanja ukrajinske občine Bibrka je tako občino Lenart kot samo Slovenijo obiskala prvič in ob tem dejala: »Tako sem se počutila kot doma. Izkušnja tega obiska je za

nas zelo pomembna, saj smo samostojna občina šele štiri leta in tako šele doživljamo decentralizacijo. Občina Lenart je

dokaz, da je ob podpori ljudi vse mogoče, vse izvedljivo. Res ste dober vzgled in zagotovo smo tukaj našli inspiracijo, ki jo bomo odnesli s seboj domov.«

Prvi dan obiska je uprava lenarške občine skupaj z ukrajinsko delegacijo prekolesarila približno 30 km. Po novozgrajeni kolesarski poti so z električnimi kolesi obiskali dve sosednji občini – Sveta Ana in Sveti Jurij v Slovenskih goricah. Med drugim so si ogledali cerkve in bogato turistično ponudbo, obiskovalce pa sta navdušila predvsem odnos in skrb za starejše stavbe na našem območju, ki jih občine pridno in s spoštovanjem obnavljajo.



Naslednji dan je sodelujoče čakal razgovor s predstavniki Zavoda za varstvo kulturne dediščine. Obiskali so še turistično destinacijo Zavrh in si ogledali eno izmed živinorejskih kmetij. Z željo po izobraževanju na področju ločevanja in obdelave odpadkov ter ravnanja z odpadnimi vodami so gostitelji ukrajinski delegaciji predstavili tudi novo

čistilno napravo in se pogovarjali o pripadajočih tematikah.

»Na vsakem koraku skozi pogovor začuti željo po miru. Ko bo do tega miru prišlo – upam, da čim prej – bomo lahko s pomočjo evropskih sredstev po določenih mehanizmi sodelovanja končno skupaj izvedli konkretne projekte,« povzame mag. Janez Kramberger.

Oratorijski teden v Lenartu: »na pot stopilo« 65 otrok

Lea Kramberger, besedilo
Arhiv župnije, fotografija



Na nepozabno pustolovščino priprave in izvedbe oratorija, ki je v Lenartu potekal od nedelje, 27. avgusta, do četrta, 31. avgusta, se je pod vodstvom Timoteja Šumana, Hane Vinter in Lee Kramberger podalo 33 animatorjev. Osrednji lik letošnjega oratorija, ki se ga je udeležilo 65 otrok, je bil Hobit Bilbo – skozi krajšo dramsko igro, ki so jo pripravili animatorji, smo ga spremljali na njegovi pustolovščini in skupaj z njim »Stopili na pot«, kot se glasi tudi letošnje oratorijsko geslo.

Oratorijski dnevi so potekali vsak dan enako, a hkrati zelo različno. Uradno so se začeli ob 8.45 z blagoslovom župnika, zapeto himno in dvigom zastave. Nato so na šolskem dvorišču animatorji odigrali zgodnico. Po njej je potekal pogovor o njenem sporočilu, ki je razkril simbol dneva. Odkriti simboli med tednom so bili: poklicanost, Božja previdnost, vztrajnost, srčnost in rast. Starejši otroci so tekom tedna

sodelovali v skavtski, glasbeni in kuharski delavnici ter sobi pobega; mlajši otroci pa v plesni, ustvarjalni in pleskarski delavnici. Dodatno so obiskali tudi lenarško knjižnico, kjer jih je sprejela Aleksandra Papež. »Najpomembnejša« velika igra je potekala v četrtek, ko so se otroci podali na lov na zaklad. Iskali so ga po celotnem Lenartu – od župnišča, zdravstvenega doma, parka, knjižnice do zgornje šole in cerkve v Radehovi, kjer je potekal zaključek letošnjega oratorija skupaj s starši.

Za vsak dan posebej gre zahvala predvsem župniku Marjanu Pučku, ki je omogočil ta nepozabni teden, ki je tako otrokom kot animatorjem minil prehitro. Stkale so se nove prijateljske vezi in ustvarili nepozabni spomini, ki bodo ostali vsaj do naslednjega oratorija prihodnje leto. Najlepše plačilo za animatorje so nasmehi in žar v otroških očeh, ko odhajajo domov in se naslednji dan vrnejo polni energije in pričakovanj.

Dve desetletji študentskega kluba Slovenskih goric

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv društva, fotografija



Študentski klub Slovenskih goric (ŠKSG) letos praznuje dvajset let svojega delovanja, zato so se njegovi člani odločili svoj največji dogodek izvesti »malo načik«, kot rečemo pri nas. Vrhunski rock koncert se je letos tako odvijal v nekoliko drugačni preobleki, a s prav toliko strasti in energije kot prejšnja leta. Že tradicionalno je PütaFest tudi letos potekal v ŠRC Polena v Lenartu, ob čemer študentje zadovoljno povedo, da že več let zelo dobro sodelujejo z Občino Lenart. Za obiskovalce so organizatorji letos v soboto, 2. septembra, pripravili zmes različnih glasbenih zvrsti – od rocka do rapa in turbofolk glasbe. Leopold I. je navdušil s svojimi duhovitimi besedili, skupina Tabu je postregla z zimzelenimi baladami in novjšimi uspešnicami, skupina Skater pa je s svojimi energičnimi ritmi zagotovila

pravo plesno zabavo. Za povezovanje je poskrbel mlad DJ Hellius. Celotno okrasitev so člani kluba pripravili sami. Oder je lepšal velik napis PütaFest, okrašen z zlatimi lučkami. Prav take so privabliale poglede tudi visoko nad zbrano množico, kjer so izobesili okrašeno retro kolo. Med njima so se bohotile vrste belovijoličnih balonov, ki so s svojimi barvami simbolizirali grozdje oziroma trgatev. Prav od tod je največji študentski slovenskogoriški dogodek namreč dobil tudi svoje ime in termin izvedbe: sezona trgatev je za vinogradnike eno najlepših obdobij, na vsaki izmed njih pa so bili nekoč nepogrešljivi pütarji. Ti so s palico v roki in püto na hrbtu nosili grozdje iz vinograda v velike posode ob preši. Dva pütarja je bilo moč srečati tudi na minulem dogodku. Čeprav sta bila oblečena v vsem

poznane predpasnike iz modrega blaga – prav takšne, kot so jih nosili naši dedki – in sta nosila vsak svojo püto, pa v njima ni bilo grozdja, temveč sta pütarja med obiskovalce delila znano »štajersko pijačo« – špricar. »Veseli smo, ker smo letos uspeli privabiti še posebej veliko sponzorjev. Ti nam pomagajo tako pri promociji kot pri sami izvedbi dogodka. Skupaj z njimi, ponudnikoma hrane in pijače ter lokalnimi društvi, ki so nam nesebično posodili marsikaj, nam je PütaFest ob dvajseti obletnici ŠKSG uspelo izvesti na visokem nivoju z več kot zadovoljivim številom obiskovalcev. Polni motivacije in zagona lahko že zdaj obljubimo, da bo naslednje leto »še bolj načik«, in že komaj čakamo, da vam bomo lahko povedali več,« sklene Ines Korošec, članica ekipe ŠKSG.

Djurdjica Novak

Zaraščeno zemljišče na Drvanji spremenila v čudovite vrtove

Kamničanka Djurdjica Novak je svoj mir na jesen življenja našla v Benediktu. Sama je povsem preuredila некоč zaraščeno zemljišče.

Damjan Veršič, besedilo in fotografiji

Djurdjica Novak je ena izmed tistih ljudi, ki so po upokojitvi svoj mir našli na podeželju, v neokrnjeni naravi ob rastlinah. Njeni starši prihajajo iz okolice Varaždina, v 50. letih pa so se preselili v Velenje, kjer je bila Djurdjica tudi rojena. Imela je dva brata, eden je že pokojni. Svoja mladostna leta je preživela v Velenju, nakar se je preselila v Kamnik, kjer se je kot ekonomistka zaposlila v Leku. Ustvarila si je družino, in dokler je hčerka še hodila v šolo in je bila sama vpeta v delovne obveznosti, ji je ustrezalo življenje v stanovanju. Po upokojitvi leta 2012 pa se je odločila za spremembo. »Ko sem še hodila v službo, sem vsak dan videvala upokojene ljudi, ki so že zjutraj sloneli na oknih, tam so bili tudi zvečer, ko sem se vračala z dela. Dnevno so hodili po istih poteh. Hitro sem ugotovila, da to ni zame, saj sem zelo energična oseba, ki težko sedi pri miru. Moram početi nekaj ustvarjalnega,« nam pove sogovornica, ki smo jo obiskali na njenem sedanjem domu na Drvanji, kjer nam je ob prihodu na njen »raj na zemlji« zastal dih.

Večino dela je opravila ročno
Na podeželje se ni preselila samo zaradi sebe, temveč tudi zaradi vnuka, ki mu takšen način življenja zelo ustreza. Ker si v okolici Kamnika ni mogla privoščiti nakupa parcele, je iskala drugje. Ogladala si je več lokacij, na koncu je pravo energijo začutila na Drvanji v občini Benedikt. Leta 2005 je tam kupila slab hektar veliko zemljišče. Ob njenem prihodu je bila parcela, ki se nahaja na samem, tik pod gozdom, zaraščena in neurejena. »Ta zemlja, kjer je bila некоč majhna kmetija, je bila dvajset let zapuščena in zaraščena. Tako močno, da se stare hiše sploh ni videlo. Ko sem prvič

prišla sem, sem pri zemljanki našla staro ročno koso. Prijela sem jo v roke in z njo pokosila potko do mogočnega kostanja, od koder sem si sploh lahko ogledala zemljišče.« Nato je ob koncih tedna iz Kamnika hodila v Benedikt in stvari postopoma urejala. Večino dela je opravila sama, ročno. Odstranila je rastlinje, s samokolnico prevažala zemljo in oblikovala naravne terase ter zemljišče postopoma spreminjala v vrtove. Marsikdo ne verjame, da ji pri tem niso pomagali težki stroji. Strojno so uredili le tisti del, kamor so kasneje postavili mobilno hiško, v kateri Djurdjica Novak preživlja jesen življenja. Pri delu ji je veliko pomagal vnuk, kot pravi, bo vse, kar je ustvarila, некоč prepustila njemu.

Vrt je uredila po načelih permakulture

Čeprav je v ta košček zemlje vložila ogromno ur trdega in naporega dela ter denarja, ji ni bilo težko. Pravi, da je pri tem uživala: »Pri delu sem v sebi našla otroka, ki se igra. Moj cilj je bil, da popolnoma uničeno naravo vrnem nazaj v življenje, in to po načelih permakulture.« Ker je v Kamniku stanovala blizu Arboretuma Volčji Potok, je vedno, preden je odšla v Benedikt, tam kupila kakšno grmovnico ali drugo rastlino in jo potem zasadila v Drvanji. Sprva o vrtnarjenju ni vedela nič, z leti pa je osvojila vse potrebno znanje. »Blizu mi je bil manifest naravnega kmetovanja Revolucija ene slame, po katerem zemlje ne prekopavamo, prav tako Sepp Holzer, ki velja za pionirja permakulture,« pove Djurdjica in doda, da je njen vrt še vedno v nastajanju. V naslednjih letih bodo v njem zrasla visoka drevesa, predvsem orehi in kostanji. Gre za tako imenovani gozdni vrt, ki daje



človeku hrano, človek pa v njem pokosi le potke.

Mrtvo zemljo znova oživlja

Celotno območje je Novakova spremenila v sedem vrtov. Prvega imenuje viseči (po terenu), drugega poletni (ker ima več sence), nad hišo je hribček s tremi terasami. »Na prvi terasi so rastle breskve, na drugi najdemo češnje, na tretji, kjer je permakulturni vrt, pa raste zelenjava. Sledijo še krogi in polkrogi. Gre za zemljo, kjer je bila некоč njiva s koruzo. Ta prst je prepojena s pesticidi, zato sem se po načelih permakulture odločila, da jo znova oživim.« Na vrtovih tako rastejo skoraj vse trajnice, ki uspevajo v tem podnebju, ogromno je okrasnega grmičevja, ne manjkajo niti višji

grmički (rdeči lešnik, brogovite, jasmini, vajgele itd.) in visoka drevesa (orehi, kostanji). Od sadnih dreves najbolj uspevajo fige. Do parcele je uredila makadamsko pot, pripeljala je tudi vodovod.

»Narava in zasebnost sta neprecenljivi«

Novakova še pove, da za zdaj ohranja staro hišo, ki je tako dotrajana, da ni primerna za bivanje, koristi pa jo za odlaganje raznih orodij in drugih stvari. Ko bo uredila nadomestno lopo, jo bo porušila. Je pa letos razstavila stari hlev, pri čemer je zanimivo, da bo skoraj vse njegove sestavne dele koristno uporabila na vrtu; kamen za poti, les za klopi in mize. Na mestu hleva načrtuje gradnjo nove hiše, kar bo sicer

prepustila vnuku, zdaj pa skoraj vse dneve v letu preživi v svoji mobilni hiški, kjer skrbi še za psa. Če je zima res huda, se začasno odpravi k hčerki v Rače. Njeno delo so prepoznali nekateri sosedi in naključni mimoidoči, ki si z veseljem ogledajo vrt, so pa tudi takšni, ki načel permakulture ne poznajo in jo imajo za posebno. Pravi, da se v Benediktu dobro počuti, je pa potrebovala nekaj časa, da se je navadila na miselnost tukajšnjih ljudi. »Obožujem zelenje, zelo pa pogrešam kamniške planine. Sta pa tukajšnja narava in zasebnost neprecenljivi. Zjutraj slišim peteline, kakšen traktor, ponoči pa je popoln mir. In v njem neizmerno uživam.«

Gasilci so se znova spomnili na svoja preminula tovariša

Damjan Veršič, besedilo
Maja Ješovnik, fotografiji

PGD Benedikt je na začetku septembra organiziralo tradicionalno, letos že deveto spominsko meddruštveno pokalno tekmovanje za preminula člana društva – Dušana Mauriča in Marjana Klobaso, ki sta gasilske vrste zapustila leta 2010.

Na prostoru pod osnovno šolo so dopoldne izvedli mladinski del tekmovanja, ki se ga je udeležilo šest ekip. Med pionirji je prvo mesto dosegla ekipa PGD Sveta Trojica, drugo PGD Sveta Ana, tretje PGD Negova in četrto PGD Lenart. Med mladinkami je slavila ekipa PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah, med mladinci pa PGD Sveta Trojica.

Med članicami so bila najboljše domačinke

V popoldanskem članskem delu tekmovanja je sodelovalo deset ekip. Med članicami so prvo mesto osvojile gasilke PGD Benedikt, druge so bile Trojičanke. Od članov so se najboljše odrezali gasilci PGD Sveta Trojica, drugo mesto je zasedla Sveta Ana, tretje Benedikt, na četrtem so končali gostje iz Hrvaške – DVD Sveta Marija. Benediški gasilci se pri njih vsako leto udeležijo tekmovanja s starim vprežnim vozom. Tekmovanje so se udeležili tudi



gasilci veterani. Prvo mesto je pripadlo ekipi PGD Sveta Ana, drugo PGD Slovenja vas, tretje jurovškimi gasilcem in četrto veteranom s Svete Trojice.

Prvič so opravili vajo s starim vprežnim vozom

Na pobudo namestnika poveljnika PGD Benedikt in GZ Lenart Franca Laknerja je bila novost letošnjega tekmovanja vaja s starim vprežnim vozom, na kateri je sodelovalo devet ekip. Rezultati: prvo mesto DVD Sveta Marija, drugo PGD Benedikt, tretje PGD Sveta Trojica – članice, četrto PGD Sveta Trojica – veterani, peto PGD Sveta Trojica – člani, šesto PGD Sveta Ana – veterani, sedmo mesto

PGD Sveta Ana – člani, osmo PGD Sveti Jurij – člani in deveto mesto PGD Benedikt – članice. Poveljnik PGD Benedikt Simon Geratič sporoča, da se benediški gasilci vsem sodelujočim ekipam zahvaljujejo za sodelovanje in jih naslednje leto lepo vabijo na že deseto tekmovanje.



Zeleni Sveti Trije Kralji postali edinstveno koncertno prizorišče

Damjan Veršič, besedilo
Ludvik Kramberger, fotografije

S hriba nad Benediktom z mogočno gotsko cerkvijo se je slišala čudovita glasba, otroci so uživali v skavtskih delavnicah.

Okolica cerkve Svetih treh kraljev pri Benediktu se je v soboto, 9. septembra, spremenila v edinstveno koncertno prizorišče. Oder je bil pomaknjen pod vznožje mogočne gotске cerkve, ki jo nekateri imenujejo kar slovenskogoriška katedrala, s čimer je zeleni grič služil kot naravna tribuna. Tam so na odejeh, ki so jih položili na sveže pokošeno travo, sedeli številni obiskovalci, drugi so se posedli na stole na vrhu in z najlepše možne razgledne točke opazovali dogajanje na odru. In imeli so kaj videti. Najprej se je s svojimi najbolj znanimi avtorskimi skladbami predstavila 18-letna Stela Sofia z bližnje Svete Trojice, ki je širšemu občinstvu postala znana leta 2022, ko je nastopila na Emi, letos pa je nastopila tudi na Melodijah morja in sonca v Portorožu. Sledil je nastop vokalne skupine Vox Angelica. Dekleta pod vodstvom pevke in glasbene pedagoginje Anite Kralj Pavkovič so v šopkih znanih in priljubljenih melodij pokazala svoje ubrano in večglasno petje. Ob koncu je na trikraljevski oder stopil še Isaac Palma, argentinski glasbenik, ki ga je ljubezen pripeljala na Ptuj. S svojim petjem in karizmo je



navdušil občinstvo, z njim pa je v Benedikt prišla tudi njegova družina – žena Patricija, hčerka Isabella in sin Noel.

Ime prireditve ni bilo izbrano naključno

Prireditev Zeleni Sveti Trije Kralji je

organizirala Občina Benedikt, z njo pa promovirala verski turizem, sonaravno bivanje, dobro misel in mobilnost. Šlo je za enega od dogodkov v okviru Evropskega tedna mobilnosti, zato je bila cesta pod cerkvijo zaprta, obiskovalci so bili vabljeni, da na prizorišče pridejo peš,



s kolesom ali skirojem. Ime prireditve ni bilo izbrano naključno; povezano je z zelenim gričem, na katerem se nahaja cerkev, poleg tega Svete tri kralje, tri modre, ki so se prišli poklonit novorojenemu Jezusu, povežemo z zimo, omenjena prireditev pa je bila organizirana v pozno poletnem času.

Razšli so se z obljubo, da se prihodnje leto znova srečajo. Dogajanje se je začelo ob 12. uri s sveto mašo, na kateri so sodelovali slovenskogoriški in šentiljski skavti. Vodil jo je Aleksander Koren, domačin iz Pernice, ki je trenutno duhovnik v združeni župniji Šoštanj, Zavodnje in Bele Vode ter v župniji Polzela. Sledile so zanimive in poučne delavnice za otroke, ki so jih v okolici cerkve izvedli skavti stega

Slovenske gorice 1. Mladi so ob izdelovanju različnih izdelkov pokazali svojo ustvarjalnost, med drugim so zakurili ogenj in na njem spekli hrenovke. Brezplačno malico je otrokom omogočila Občina Benedikt. Za ostale je bila na voljo bogata ponudba na stojnicah.

Vsi obiskovalci so se ob koncu strinjali, da Benedikt potrebuje takšno prireditev, na kateri je mogoče z najlepšega možnega zelenega prizorišča ob razigranih otrocih in belem dnevu spremljati vrhunske glasbene izvajalce. Tudi župan mag. Milan Repič je v nagovoru dejal, da si želi, da ta dan postane tradicionalno srečanje pri Zelenih Svetih Treh Kraljih.

Izpraznjeno parkirišče in zaprte ulice ob šoli so učenci izkoristili za igro in ustvarjanje

Damjan Veršič, besedilo in fotografija



Občina Benedikt je v sodelovanju z Osnovno šolo Benedikt med 4. in 8. septembrom v okviru projekta Evropski teden mobilnosti izvajala aktivnost, imenovano Šolska ulica. Vsako jutro med 6.30 in 8.00 so popolnoma zaprli dostop do parkirišča ob osnovni šoli, uvoz med pošto in občinsko stavbo ter izvoz na cesto med občinsko stavbo in šolskim parkiriščem. V tem času so člani Sveta za preventivo Občine Benedikt, člani Društva upokojencev Benedikt, KMN Benedikt in zaposleni na občini usmerjali promet in skrbeli za varnost udeležencev. Na ta način so otrokom

omogočili varen, udoben in samostojen dostop do šole, z umikom avtomobilov so učenci pridobili varen prostor za druženje pred šolo, zaprto parkirišče pa je služilo kot igralna površina in kot učilnica na prostem. Osnovni namen aktivnosti je bila umiritev prometa pred in v okolici šole. Z umikom motornih vozil so otroci varneje prišli v šolo, je povedal ravnatelj benediške šole Aljoša Bradač in dodal: »Okolica šole je bila bolj ali manj fizično zaprta cel čas pouka. Ta dodatni prostor so najprej zjutraj izkoristili učenci, ki so čakali na začetek pouka, nato pa tudi ostali v

okviru tako imenovanih tematskih ur na temo trajnostne mobilnosti pri likovni vzgoji ali kakšnem drugem predmetu. Prav tako pa tudi tisti, ki so bili v popoldanskem bivanju.« Otroci, v glavnem je šlo za učence od prvega do petega razreda, so tako prostor, ki so ga pridobili z zaporo, koristili za igro in likovno ter drugo ustvarjanje. Umirjenost prometa pa so seveda občutili vsi učenci.

Četrtošolci Teo, Samanta in Lara so povedali, da so v dneh, ko v okolici šole ni bilo avtomobilov, zelo uživali. »Na parkirišču smo skakali s kolebnico, se igrali, lovili, brcali žogo. Bilo nam je bolj všeč kot v telovadnici. Ker smo bili drugje kot običajno, smo bili boljše volje. Igrali smo se in razgibali.«

Bradač zaključuje, da je bila aktivnost Šolska ulica lep pokazatelj, koliko bolje bi bilo, če bi manj uporabljali motorna vozila in več noge, kolo in skiro. V okviru aktivnosti Gremo peš s kokoško Rozi so 20. in 21. septembra spodbujali učence, da prihajajo v šolo na alternativni način. »Staršem smo dejali, naj otrok v teh dneh ne pripeljejo v šolo z avtomobilom. Če zaradi velike



Vljudno vabljeni

na **uradno otvoritev** in na **dan odprtih vrat** ob začetku obratovanju nove **lekarnе Benedikt**.

Z veseljem vas bomo sprejeli v naših sodobnih prostorih, kjer vam bomo ponudili kakovostne storitve in izdelke za vaše zdravje in dobro počutje.

Lekarna se nahaja v prostorih bivše trgovine na Čolnikovem trgu 7, v Benediktu.

Delovni čas lekarnе bo od ponedeljka do petka med 9.30 in 16.30 uro.



Uradna otvoritev bo v **četrtek, 5. oktobra 2023 ob 14. uri**.

razdalje ni šlo drugače, je en starš pripeljal več otrok. Avtobusna postaja je bila takrat na parkirišču pri

pokopališču in ne pri šoli, kot je običajno. Otroci pa so nato v šolo prišli peš po varni poti mimo cerkve.«

Zgodba Vinka Kocmuta je podobna zgodbam številnih Slovenskogoričanov, ki so bili v času druge svetovne vojne mladi fanti in nasilno mobilizirani v nemško vojsko. Ker je bil mlad in močan, so ga nacisti kmalu po okupaciji nasilno mobilizirali. Nekaj časa je moral v Nemčiji delati v tovarni opeke in se vojaško usposabljal, nato pa so ga povabili v svoje elitne vojaške enote. Ker se je izmikal in povabila ni sprejel, so ga poslali v redno nemško vojsko v Francijo, kjer so čistili minska polja, nato pa na rusko fronto. Tam je od blizu spoznal, kakšno trpljenje prinese vojna. »Oče mi je pripovedoval, da so bili tako lačni, da so si kuhali travo. Kadar niso mogli do vode, so pili lastno scalino. Poleg tega pa so vsak dan trepetali za življenje, saj so morali sodelovati v uličnih borbah,« pripoveduje Branko. Njegov oče Vinko je bil na ruski fronti dvakrat ranjen in dvakrat v vojaški bolnišnici, nato pa so ga zopet poslali v prve vrste na fronto, kjer so ga zajeli Rusi. V ruskem ujetništvu je bil do 28. aprila 1947. »Tam so vojni ujetniki živeli v zelo skromnih pogojih – pokriti so bili s koruzinjem, hrano so si iskali sami po že požetih njivah, imeli so borna oblačila, temperature pa so pozimi padle tudi pod minus 40 stopinj Celzija,« pravi Branko. »Če oče ne bi spoznal Slovenke iz Slovenske Bistrice, ki je delala v pekarni in mu

Največja vrednota je mir

V teh dneh, ko divja vojna v Ukrajini, se Branko Kocmut iz Pomarančne ulice v Cerkvjenjaku velikokrat spomni na svojega očeta Vinka, ki je mladim rad pripovedoval, kakšne grozote prinese vojna, saj jo je v času druge svetovne vojne sam doživljal na ruski fronti na ravninah Ukrajine. »Mir je največja vrednota, zanj moramo storiti vse, ker vojna prinaša samo gorje in trpljenje,« pravi Branko, ki je danes že upokojeni avtoklepar, mehanik in poklicni šofer.

Tomaz Kšela, besedilo in fotografiji



Oče in sin – Vinko in Branko Kocmut

na skrivaj tu in tam dala kos kruha, tudi mene verjetno ne bi bilo.«

Ko so Rusi Vinka januarja 1947 odpustili, je domov potoval tri mesece. Nekdaj postaven in močan fant, ki je bil visok 185 centimetrov, se je vrnil domov težek vsega 38 kilogramov. Ko si je opomogel, je delal kot sadjar in vinogradnik v KZ Cerkvjenjak, nekaj časa pa je bil hlapec pri mesarju v Lenartu. Kasneje je delal v tekstilni industriji v Mariboru. Poročil se je z Matildo Fras s Peščenega Vrha, s katero sta si ustvarila družino. Leta 1964 sta kupila viničarijo v Pomarančni ulici in jo s pridnim delom prenovila. Nekaj mesecev pred smrtjo so Vinku priznali odškodnino, ker je bil kot nasilno mobiliziran vojak žrtev druge svetovne vojne. »Očeta je vojna zaznamovala za vse življenje. Zato si tudi sam prizadevam za mir,« pravi Branko, ki je 10 let vodil Zvezo borcev za vrednote NOB v Cerkvjenjaku, bil pa je tudi praporščak in 45 let šofer in strojnik pri gasilcih, saj rad pomaga ljudem v stiski. Sam je sodeloval v osamosvojitveni vojni za Slovenijo na barikadah v Rušah in z vožnjo protitankovskih zaprek. »Moj oče je večkrat dejal, da znajo ljudje ceniti mir šele, ko spoznajo vojno. Zato se moramo časov vojn spominjati, da se ne bi nobena nikdar več ponovila, saj vojne običajnim ljudem prinašajo samo gorje.«

Odzvali so se klicu »Na pomoč!«

Tomaz Kšela, besedilo
Arhiv PGD Cerkvjenjak, fotografija



Ekipa cerkvjenjaških gasilcev v Črni na Koroškem

Tako kot gasilci iz celotne Slovenije so se tudi gasilci iz Cerkvjenjaka odzvali klicu »Na pomoč!« z območij, ki so jih prizadele katastrofalne ujme in poplave. Prostovoljno gasilsko društvo je sestavilo sedemčlansko ekipo in jo poslalo v Tepanje, kjer je bilo zbirno mesto vseh gasilcev iz Podravja, ki so šli pomagat poplavlencem. Gasilsko ekipo iz Cerkvjenjaka, v kateri so bili Peter Bezjak, Leonardo Bračko, Rok Firbas, Danijel Kuri, Davorin Kocbek, David Poljanec in Tadej Vogrin, je državni štab poslal v Črno na Koroškem, kjer je deroča voda povzročila največjo škodo.

»Iz Tepanj smo šli v koloni gasilskih vozil do Dravograda,« pravi Peter Breznik, ki je tudi predsednik PGD Cerkvjenjak. »Naša ekipa je morala nato prek Avstrije v Črno, saj je bila takrat odrezana od Slovenije. Ko smo prišli v Črno, smo bili pretreseni. Razdejanje, ki ga je povzročila deroča voda, je bilo mnogo hujše, kot

je bilo videti po televiziji in drugih medijih. Kdor ni bil tam, si tega sploh ne more predstavljati. Sam nisem še nikoli v življenju videl česa hujšega.«

Kot pravi Bezjak, so cerkvjenjaške gasilce najprej poslali pomagat »rešiti« eno od stanovanjskih hiš, ki je bila obdana z muljem. Ko so to nalogo opravili, pa so jih napotili očistiti klet stanovanjskega bloka, ki so jo poplave zatrpale z muljem. Mulj in vse predmete, ki jih je uničil, so iz kleti odnašali z vedri, saj druge možnosti ni bilo. Zato so morali temeljito poprijeti za delo, da so uspešno opravili nalogo.

»Domov smo se vračali zadovoljni, da smo vsaj malo pomagali ljudem, ki jih je prizadela huda naravna nesreča. Za vedno nam bo ostala v spominu hvaležnost, s katero so Črnjani sprejeli našo pomoč. Res so nas bili veseli, mi pa smo tam pridobili nove izkušnje. Zares je

lepo, da smo v tej naši Sloveniji ljudje tako solidarni med seboj in da si po svojih močeh pomagamo,« pravi predsednik cerkvjenjaških gasilcev.

»Pa še to naj povem – po vsem, kar sem videl na Koroškem, apeliram na vse, ki to zmorejo, da prispevajo kakšen evro za odpravo posledic poplav. Cerkvjenjaški gasilci pa razmišljamo, da bi enkrat v naslednjih mesecih morda s kakšno akcijo zbrali nekaj denarja za poplavlence in jim pomagali še na ta način. V naslednjih mesecih in letih ne smemo pozabiti nanje,« poudarja Peter Bezjak.

Več Cerkvjenjačanov pa je šlo pomagat poplavlencem na Koroško tudi v lastni režiji, prek ustrezne aplikacije republiškega štaba za civilno zaščito, kar samo priča o tem, da solidarnost med ljudmi še vedno živi.

Ujme so povzročale škodo tudi v Cerkvjenjaku

Tomaz Kšela, besedilo in fotografija

Ujme z obilnim deževjem so v poletnih mesecih povzročile veliko škode tudi v občini Cerkvjenjak. Po besedah referenta za lokalne gospodarske službe na Občini Cerkvjenjak Marka Kocbeka se je na območju občine sprožilo 17 plazov, od tega šest na javnih poteh in lokalnih cestah. Dva plaza sta večjega obsega – eden je na meji med Brengovo in Osekom na območju občine Sveta Trojica, drugi pa v Cenkovi, nedaleč od gasilskega

doma. »Vse plazove so že pregledali geomehaniki, za plazove na lokalnih cestah in javnih poteh pa so naročene geološke raziskave, ki jih strokovnjaki pripravljajo,« pojasnjuje Kocbek.

Ujma z močnim vetrom konec julija pa je na območju občine Cerkvjenjak podrla drevesa na več kot desetih lokacijah. Občina je v sodelovanju s Prostovoljnim gasilskim društvom Cerkvjenjak in svojim režijskim obratom uspela še istega dne

zagotoviti prevoznost na vseh odsekih cestnega omrežja. Uprava za zaščito in reševanje je občini že zagotovila povračilo škode v višini 10 tisoč evrov.

»Močan veter, ki je že v preteklosti na našem območju povzročal veliko težav, se pojavlja vse pogosteje. V preteklosti pa ga ni spremljalo toliko padavin kot letos,« ugotavlja Marko Kocbek. »Res so bile letošnje ujme doslej precej drugačne kot v preteklosti.«



Plaz, ki se je po obilnem deževju sprožil na meji med občino Cerkvjenjak in Sveto Trojico, resno ovira promet in ogroža prometno varnost.

Varnost otrok in mladine je na prvem mestu

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija



Maskotam AMZS se je za obisk in umirjanje prometa v Cerkvenjaku na začetku šolskega leta zahvalil stari in ponovno za pet let imenovani ravnatelj osnovne šole mag. Mirko Žmavc.

Središče občine Cerkvenjak, ki je v vročih in deževnih poletnih mesecih več ali manj samevalo, je na začetku novega šolskega leta ponovno oživelo. Veselje je videti otroke in mladino ter njihove starše, ki zopet hitijo vsak po svojih dolžnostih.

»Letos imamo v naši Osnovni šoli Cerkvenjak – Vitomarci v 12 oddelkih v Cerkvenjaku 233 učenk in učencev, v 6 oddelkih v Vitomarcih pa 70 učenk in učencev,« pravi ravnatelj mag. Mirko Žmavc, ki je bil pred nedavnim ponovno imenovan za ravnatelja te osnovne šole za naslednje petletno obdobje. »Naš vrtec v Cerkvenjaku pa ima v sedmih oddelkih 120 otrok in vrtec v Vitomarcih v štirih oddelkih 59 otrok.«

Na začetku šolskega leta so, kot pravi ravnatelj, posebno skrb posvetili varnosti otrok in mladine. Občina je lepo in pregledno uredila vse prehode čez cesto in drugo prometno signalizacijo. Ob začetku šolskega leta pa so pomagali umirjati promet skozi Cerkvenjak tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva

Cerkvenjak in policisti. Pomembno vlogo je odigral tudi AMZS, ki je v Cerkvenjak poslal dve svoji maskoti, ki sta pozdravljali voznike in jih tako spomnili, da je ob cesti in na njej zopet veliko otrok in mladine. Po vsem tem so prvi dnevi novega šolskega leta minili mirno in brez nesreče.

Šolsko leto pa bo dolgo in upajmo tudi uspešno. »Poleg rednega dela se bo naša šola vključila tudi v mednarodne projekte, kot so Erasmus in drugi. Vključili se bomo tudi v sistem gozdnih šol in vrtcev v Sloveniji ter v projekt Ministrstva za vzgojo in izobraževanje Mreženje šol za kakovost in sodelovanje. Tukaj pa je tudi triletni projekt Digitrajni učitelj,« pravi mag. Žmavc.

Za učenke in učence je pomembno tudi, da lahko varno pridejo v šolo in nazaj domov. Kot pravi ravnatelj, je Občina Cerkvenjak skladno z zakonodajo poskrbela za to, da se lahko skoraj vsi otroci, ki ne bivajo v neposredni bližini šole, pripeljejo v Cerkvenjak s šolskimi avtobusi podjetja Arriva.

Čebele so njegove prijateljice

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija



Zvonko Anžel z diplomami in priznanji za med, ki so ga nabrale njegove prijateljice – čebele.

Zvonko Anžel, po domače Šimenjakov, ki je tudi predsednik Čebelarkega društva Ivana Jurančiča Cerkvenjak, je letos na sejmu Agra v Gornji Radgoni za svoj med dobil kar dve srebrni medalji. Lani pa je za cvetlični med na omenjenem sejmu prejel celo zlato medaljo. Poleg tega je v zadnjih letih prejel tudi več drugih nagrad za kakovost svojega medu.

Kje je skrivnost pridelave dobrega medu?
»Recept za dober med je enostaven – čebelar mora biti vsak dan pri čebelah, tako kot pri prašičih ali kravah, če jih reši,« pravi Anžel. »Kdor hoče točiti kakovosten med, se mora čebelarjenju posvetiti.«

Kot navaja Zvonko Anžel, je pri čebelah vsak dan, včasih uro, včasih dve, tu in tam pa tudi pet ur. »Seveda pa na količino in kakovost medu ne vpliva samo delo čebelarja, temveč tudi mnoge druge okoliščine, predvsem vreme, prehitra košnja travnikov, izumiranje domačih sadovnjakov, nepravilno škropljenje nasadov in še

marsikaj drugega. Pomembni so tudi čistoča v čebelnjaku, kakovostno satje, pravilno zdravljenje, ki ne sme potekati v pašnem obdobju, in seveda paša. Pa še to: med mora dozoreti v satju.«

Anžel, ki se s čebelarstvom ukvarja že 44 let, nadaljuje čebelarstvo tradicijo, ki sta jo negovala že njegov dedek in oče. Sam se je začel zanimati za čebele šele, ko se je vrnil od vojakov in so leta 1979 ustanovili Čebelarstvo društvo Ivana Jurančiča. Prvo matico je dobil od Jožeta Čučka iz Župetincev. Svoj čas je imel okoli 40 panjev, zdaj, ko veliko časa nameni tudi delovanju društva čebelarjev, pa jih ima nekoliko manj. V društvu je zdaj okoli 50 članov, od tega jih ima blizu 20 čebele.

»Čebele so z leti postale moje prijateljice, zato jih ne morem zapustiti, četudi me večkrat pošteno popikajo. Z njimi se bom družil, dokler mi bo služilo zdravje,« pravi Zvonko.

Vsako gospodinjstvo ima pravico do zdrave pitne vode

Tomaž Kšela, besedilo in fotografiji

Zdrava pitna voda je dobrina, ki jo mora imeti vsako gospodinjstvo. V Evropski uniji je dostop do zdrave pitne vode opredeljen celo kot temeljna človekova pravica. V občini Cerkvenjak se tega zavedajo, zato že vrsto let skrbijo, da bi zdravo pitno vodo zagotovili vsem gospodinjstvom, tudi tistim, ki so imeli doslej domače ali vaške vodne vire.

Po besedah direktorja občinske uprave mag. Vita Kranerja bo letos Občina Cerkvenjak zgradila še dva nova odseka svojega vodovodnega omrežja. Novi vodovod bo občina zgradila v Župetinski Grabi. Priključili ga bodo na vodovodno

omrežje, ki se konča ob kapeli, ki je nasproti slavnega župetinskega hrasta. Ta odsek vodovoda, ki bo tekkel po dolini naprej, bo dolg 2,5 kilometra, nanj pa bo priklučenih 10 gospodinjstev. Občina bo za to namenila okoli 60 tisoč evrov, dela pa nameravajo izvesti oktobra letos.

Na Grabonoškem Vrhu pa bo občina zgradila 350 metrov vodovoda, na katerega bodo priklučili 33 gospodinjstev. Priključili ga bodo na krak pomurskega vodovoda, ki se zdaj konča na meji med občino Cerkvenjak in občino Sveti Jurij ob Ščavnici. Za to investicijo bo občina odštela okoli 70 tisoč evrov, dela pa naj bi izvedli v kratkem.



Na Grabonoškem Vrhu bodo vodovod priklučili na pomurski krak vodovoda, ki se konča na meji z občino Sveti Jurij ob Ščavnici.



V Župetincih bodo vodovod zgradili po dolini naprej od kapele, ki je nasproti slavnega župetinskega hrasta.

OORK Sveta Ana in KORK Lokavec

Imenujejo ga rekorder – kri je daroval kar 97-krat

Rdeči križ je mednarodna človekoljubna organizacija, ustanovljena leta 1863 v Ženevi, kjer so se srečali predstavniki 16 držav. Danes v občini Sveta Ana delujeta Občinska organizacija Rdečega križa (OORK) Sveta Ana in Krajevna organizacija Rdečega križa (KORK) Lokavec – obe organizaciji pod območnim združenjem Lenart.

Mojca Simonič, besedilo
Arhiv društva, fotografiji

Začetki delovanja **OORK Sveta Ana** segajo v leto 1920, ves čas pa sledijo temeljnim načelom Mednarodnega gibanja Rdečega križa, torej pomagati ljudem ne glede na raso, spol, jezik, vero ali politično prepričanje. Program in delovanje usmerjajo predvsem v pomoč ljudem v različnih stiskah; bodisi finančnih in zdravstvenih ali pa le kot usmerjanje z nasveti in klepetom. **OORK Sveta Ana** in **KORK Lokavec** pod okriljem lenarškega območnega združenja organizirata delavnice temeljnih postopkov oživljanja in uporabe defibrilatorja, čigar uporaba rešuje življenja.

Organizirajo tudi merjenje krvnega tlaka in sladkorja, razne delavnice o zdravju in zdravem načinu življenja ter predavanja o boleznih današnjih dni. Vsako leto eno predavanje pripravijo tudi v času občinskega praznika – letos so k sodelovanju povabili domačinko Klavdijo Slaček, dr. med., spec. oftalmologije, ki je predstavila očesne bolezni in ob koncu z Matjažem Zimicem, dr. med., spec. MDPŠ, opravila še meritve očesnega tlaka in vida.

V sodelovanju z UKC Maribor OORK Sveta Ana **trikrat letno organizira krvodajalske akcije**. Že kar nekaj časa potekajo v Športni dvorani Osnovne šole Sveta Ana, za kar so, kot pove predsednica Uroševićeva, zelo hvaležni. Imajo okrog 50 stalnih darovalcev krvi, akcije pa načeloma potekajo v mesecih marcu, juliju in novembru. Zelo so veseli prav vsakega, ki se odloči za darovanje krvi, saj s tem pripomorejo k reševanju življenj. Prav tako pa krvodajalske akcije organizira KORK Lokavec, v sklopu

katerega kri požrtvovalno daruje od 20 do 30 prostovoljcev. Organizirajo jo dvakrat letno, v mesecih aprilu in decembru, ter potekajo na Posestvu Rožengrunt pri Miheliču.

»**Rekorder**,« kot imenujejo tistega, ki je največkrat daroval kri, je v OORK Sveta Ana **Jože Kolarič** – kri je do zdaj daroval kar **97-krat**, medtem ko je »**rekorderka**« **Julijana Peserl** – kri je **darovala 61-krat**.

OORK Sveta Ana v zahvalo za prostovoljno in nesebično pomoč člane društva povabi, da se udeležijo **izleta po Sloveniji**. »Izlet je sestavljen tako, da ga zmoremo vsi – tako starejši kot mlajši,« doda Uroševićeva. Letošnje leto so se odpravili na Primorsko, kjer so si ogledali nekaj znamenitosti ter bili pogoščeni s kraškim pršutom, sirom in teranom. V tednu Rdečega križa Slovenije so člani OORK Sveta Ana tudi letos opravili obiske starejših nepokretnih in invalidnih občanov. Podarili so jim pozornost in jim s svojim obiskom polepšali dan. »V preteklem šolskem letu smo v tednu Rdečega križa Slovenije medse sprejeli tudi mlade člane Rdečega križa – prvošolčke. Pripravili smo jim krajši kulturni program in jim v sodelovanju z ravnateljem dali napotke za dobrotelost, dobili pa so tudi knjigo, ki jim bo v spodbudo za medsebojno pomoč,« poudari Uroševićeva. »Mnogo ljudi se še verjetno spomni akcije Drobtinica, ki smo jo nadomestili z zdaj že **tradicionalnim dobrodelnim koncertom** v sodelovanju z Osnovno šolo Sveta Ana,« prav tako pove Uroševićeva in doda, da del zbranega denarja namenijo ljudem v stiski, del



pa šolskemu skladu. Delo članov OORK Sveta Ana je tudi **razdelitev prehrabnih paketov** – poskrbijo za vse posameznike in družine, ki so te pomoči s strani socialne službe deležni. »Vsega omenjenega ne bi izvajali brez članov, občine, šole in OZRK Lenart, ki sem jim za požrtvovalnost zelo hvaležna. Tudi v prihodnje se bomo odzvali in posluževali vseh aktivnosti, ki smo si jih zadali in se trudili, da soljudem vsaj malo polepšamo življenje,« zaključuje Ljiljana Urošević.

Kot OORK Sveta Ana je tudi KORK Lokavec aktivna in poleg omenjenih akcij darovanja krvi in občnega zbora vsako leto v tednu Rdečega križa Slovenije, od 8. do 15. maja, obiščejo Osnovno šolo Sveta Ana in podružnico Lokavec ter **donirajo sredstva v šolski sklad**. Pozornost vsvetijo vsem, predvsem prvošolčkom. Spodbujajo k

solidarnosti. Nekajkrat letno raznosijo prehrabne pakete in obiščejo pomoči potrebne občane. Starejše krajanje v mesecu oktobru tudi pogostijo, organizirajo izlet za svoje člane (letos v Ljutomer, Ormož in Haloze), v decembru raznosijo koledarje, vsako leto pa postavijo presmec. Letos je to bil že triindvajseti in trinajsto leto tudi adventni venček pri kapeli v Rožengruntu.

“

Solidarni ljudje skrbijo drug za drugega.

Veliko občanov Svete Ane je torej aktivnih v raznih društvih, številni pa se za pomoč soljudem odločijo tudi samostojno. Karl Škrlec, eden od aktivnih prostovoljcev v sklopu

KORK Lokavec in PGD Sv. Ana, tako pomaga tudi samoiniciativno in v lastni organizaciji. Pravi, da »težave posameznika so težave vseh« in »solidarni ljudje posameznika ne prepuščajo usodi, ampak mu pomagajo, da se z njihovo podporo izvleče iz težav. Solidarni ljudje torej skrbijo drug za drugega. S tem seveda avtomatično poskrbijo tudi za lastno varnost, saj lahko računajo na solidarnost drugih, če se bodo nekega dne sami znašli v težavah«. Na »dan solidarnosti«, 14. avgusta, se je odločil, da bo, čeprav je tudi pri sebi doma moral odpraviti posledice neurja, pomagal tudi drugim. S sosedom Ivanom sta obvestila sovaščanko, da prihajata na pomoč. Ob njenem prihodu na dom gospe, ki sta se ji odločila pomagati, ju je pričakala prijazna gospodinja. Delovni dan je hitro minil in pri večerji so besede zahvale in sreča na njenem obrazu poplačale ves trud.

Novo v občini Sveta Ana: električna kolesa za turiste in domačine

Mojca Simonič, besedilo
Viktor Kapl, fotografija

Občina Sveta Ana je letos nabavila deset električnih koles. Odločili so se, da bodo kolesa na voljo pri registriranih ponudnikih prenočišč. Na voljo so torej na Posestvu Rožengrunt pri Miheliču in na Domačiji Kapl. Z nakupom koles so želeli, da se turisti, nastanjeni pri anovških ponudnikih, po Sveti Ani tudi gibljejo. »Če gost za mobilnost uporablja kolo, se bo gibal pri lokalnih ponudnikih, če sede v avto, pa se odpelje v bolj oddaljene destinacije izven Slovenskih goric, kar je škoda,« pove Viktor Kapl in doda, da so se prvi obiskovalci, ki so prenočili na Domačiji Kapl, že popeljali z e-kolesi po Sveti Ani in okolici.

Nakup e-koles sovпада z izgradnjo mreže kolesarskih poti po Slovenskih goricah. Ko bo kolesarska cestna mreža zaključena, se bo s kolesi možno popeljati v vse centre slovenskogoriških občin in čez mejo v sosednjo Avstrijo.



Kolesa pred Domačijo Kapl

E-kolesa pa niso na voljo le za turiste, temveč tudi za domačine, ki se želijo popeljati po občini. Najemnik potrebuje osebni dokument in podpiše pogodbo o najemu ter sprejetju pogojev in pravil o uporabi kolesa ter poravna

uporabnino.

Za e-kolesa je na voljo tudi polnilnica v centru Svete Ane, načrtujejo pa postavitev še dveh – pri BB baru v Frolehu in pri Miheliču v Rožengruntu.



V letošnjem letu so pri Sveti Ani v treh mesecih doživeli kar štiri elementarne in nepričakovane nesreče. Nesreče so povzročile večmilijonsko škodo. Martin Breznik, župan Občine Sveta Ana, je zmeraj hitro in premišljeno reagiral z aktivacijo prostovoljnih gasilcev, režijskega obrata in prostovoljcev ter kmetovalcev s primerno mehanizacijo. Poveljnik Gregor Bauman pove, da so z gasilci popravljali več kot 70 odkritih streh, reševali poplavljenе kleti hiš in sodelovali z Občino Sveta Ana, ki je z režijskim obratom, zunanjimi sodelavci, prostovoljci in kmetovalci vzpostavljala prevoznost popolnoma neprevoznih cest, reševala poškodbe na objektih in plazove, ki so na več območjih ogrožali tudi objekte in infrastrukturo. Dela še dolgo ne bodo zaključena in prednost pri sanaciji imajo območja, kjer so ogroženi stanovanjski objekti in infrastruktura. V neurjih pa je nastala enormna škoda tudi v gozdovih po občini. Ocena gozdarja iz Zavoda za gozdove Slovenije je, da je na območju občine Sveta Ana veter podrl kar 40.000 kubikov gozda. Posledice v gozdovih bodo lastniki odpravljali še dolgo,

Štiri elementarne nesreče v manj kot treh mesecih – gasilci na pomoč tudi na Koroško

Mojca Simonič, besedilo
Maja Župec, fotografija

delo v teh razmerah pa je nevarno, zato je občina v sodelovanju s Srednjo gozdarsko in lesarsko šolo Postojna pripravila tečaj o varnem delu z motorno žago v izrednih razmerah. Zaradi izrednih razmer na primer trava ni bila povsod pokošena tako hitro, kot so občani navajeni. Občane prosijo za razumevanje, če je prišlo do neveščnosti, saj se trudijo po svojih najboljših močeh ter iščejo najracionalnejše in najkakovostnejše rešitve za ogromno škodo, ki je nastala.

Kljub mnogim intervencijam v domačem kraju, v katerih so bili aktivirani nesebični gasilci iz PGD Sveta Ana, pa se je 5 gasilcev in 1 gasilka odpravilo na pomoč v Črno na Koroškem. »Iz danes na jutri je poveljnik potreboval število ljudi, ki

lahko gre pomagat,« pove Maja Župec, prostovoljna gasilka, ki je hitela na pomoč na Koroško, in doda, da so s seboj vzeli orodja – lopate, motike, krampe, samokolnice in motorne žage. Odpravili so se 9.

avgusta v zgodnjih jutranjih urah in se v Lenartu zbrali z gasilci iz PGD Benedikt, Cerkevjak, Osek, Sveta Trojica, Selce, Voličina, Lenart in Sveti Jurij v Slovenskih goricah. V Tepanju so se priključili konvoju



Podravske regije in tako se je več kot 220 prostovoljnih gasilcev odpravilo na pomoč. »Med potjo nismo razločili, kje je cesta in kje ne, ko smo prispeli na cilj, pa prostora za prevozna sredstva ni bilo; vozniki so nas odložili v centru, nato pa je vsaka ekipa dobila hišo, kjer se je vodja dogovoril o poteku dela. Delali smo marsikaj: z lopatami odmetavali blato in pesek od hiš, nosili opremo iz hiš, čistili blato iz prostorov, spirali prostore z vodo itd.« še doda prostovoljna gasilka, ki je opisala tudi vse razdejanje, ki ga je povzročila voda. Po kraju so ležali uničeno pohištvo, bela tehnika, kupi stvari, ki jih je voda odnesla iz hiš. Prostovoljna gasilka Maja pove, da se je, še preden so bili aktivirani, odločila, da bo šla na pomoč, saj nikoli ne veš, kdaj boš pomoč potreboval tudi sam. Doda, da ljudi osebno niso poznali in da se verjetno z njimi ne bodo več videli, a čutila je stisko in grozoto, ki jih je doletela, hkrati pa njihovo iskreno hvaležnost, ki so jo izkazali s ploskanjem in napismi ob cestah, ko so se v poznih večernih urah odpravljali proti domu.

Novo šolsko leto – novi izzivi in dosežki

Mojca Simonič, besedilo in fotografija



Otroci vrtca in Osnovne šole Lokavec so ob otvoritvi pripravili kulturni program.

1. septembra je prag Osnovne šole Sveta Ana prestopilo 245 učencev, od tega 24 prvošolk in prvošolcev. Na podružnični šoli v Lokavcu (tam izvajajo kombinirani pouk razredne stopnje) je vpisanih 10 otrok, od tega 1 prvošolec. Trudijo se, da bi otrokom v vrtcu in učencem v šoli omogočili optimalne pogoje za igro in učenje, zato so v času poletnih počitnic v sodelovanju in s podporo Občine Sveta Ana prenovili celotno igralnico – v vijolični igralnici, kot jo imenujejo, so položili nov parket, prepletkali stene, nabavili primerno vrčevsko opremo ter uredili umivalnico in sanitarije. Hkrati so razširili prostor in uredili prehod na vrčevsko teraso, katere ureditev načrtujejo v prihodnjem letu. Na matični šoli so prenovili tri kabinete za izvajanje dodatne strokovne pomoči. Srečujejo se s prostorsko stisko, kar se bo v prihodnjih letih reševalo z nadgraditvijo šole in bodo tako na voljo zelo potrebne dodatne učilnice. Nujno bo treba povečati tudi jedilnico, načrtujeta pa se tudi energetska prenova stavbe in vgradnja prezračevalnih sistemov. Z aktualnim šolskim letom se je



zamaknil začetek pouka, na novo so se organizirali šolski prevozi, ki se zdaj izvajajo z dvema dvajsetsedežnima avtobusoma. Vožnjo sta odgovorno prevzela domačina, sicer upokojena voznika avtobusa. Z noviteto (oba avtobusa sta v občinski lasti) je šola s prevozi zdaj samooskrbna. V šoli so ohranili 20-minutni rekreativni odmor, katerega vpeljava se je izkazala za zelo učinkovito. Učenci so v času rekreativnega odmora aktivni v telovadnici ali na zunanjem igrišču. Da bo šolsko leto ustvarjalno in uspešno za vse otroke, učence in zaposlene, pa si želi tudi ravnatelj Aleksander Šijanec.

Oratorijsko dogajanje pri Sveti Ani

Katja Ornik, besedilo
Simon Rajter, fotografija

V četrtek, 24. avgusta, smo animatorji pri Sveti Ani pod vodstvom katehistinje Alenke Fras začeli z izvedbo oratorija za otroke od 5. do 15. leta starosti. Oratorijsko dogajanje je potekalo tri dni pod sloganom »Na tvojo besedo«, sodelovalo pa je 40 otrok in 13 animatorjev. Vsako jutro smo se zbrali na ploščadi pred cerkvijo, kjer nam je farni župnik Anton Fras podelil blagoslov. Po dvigu zastave smo zapeli oratorijsko himno, izvedli nekaj bansov (gibalnih iger ob pesmi) in dan nadaljevali s katehezo. Ob branju odlomkov iz Svetega pisma so otroci spoznavali življenje Svetega Petra, nauke Jezusa in v pogovoru, ki je sledil, osebno rastle in gradili nova prijateljstva. Po katehezah so sledile raznolike ustvarjalne delavnice, po kosilu pa igre, spust zastave in zaključek. Na ustvarjalnih delavnicah smo izdelovali zapestnice, verižice in glinene izdelke, pekli pletenice, se



naučili koreografije na skladbo Jerusalema, igrali nogomet, delali poslikave obrazov in izdelovali lutke, s katerimi so naši najmlajši ob koncu oratorijskega dogajanja pri sveti maši zaigrali svetopisemski prizor iz življenja svetega Petra. Animatorji so bili pozitivno presenečeni nad številom vpisanih otrok, zato smo svojo ekipo

razširili in medse povabili »pomočnike animatorjev«, tudi iz drugih občin. Tridnevno dogajanje smo zaključili s sveto mašo, ki so se je udeležili tudi starši otrok. Pri izvedbi oratorija je sodelovalo zelo veliko občanov, pa tudi šola in občina. Ob takšnih dogodkih se vidi, da »Anovčani« znamo stopiti skupaj.

90 ali 95 let so praznovali ...

Martin Breznik, župan Občine Sveta Ana, in podžupanja Breda Špindler sta s člani Rdečega križa v poletnih mesecih obiskala kar tri občane, ki so slavili 90 ali 95 let. Zazeleli so jim predvsem še veliko zdravja.



Marija Veinhandl, 90 let



Ludvik Urbanič, 90 let



Friderika Berič, 95 let

Luka Sambolec

Luka Sambolec o nogometni viziji, poučevanju in vzgoji ter podeželskih vrednotah

Barbara Ribič, besedilo
Osebni arhiv, fotografije



Luko Sambolca je življenjska pot pripeljala v Jurovski Dol, kraj, ki ga je obiskoval že kot otrok, a si takrat ni predstavljal, da ga bo nekoč imenoval dom. Po številnih preobratih, ki nam jih življenje tako rado pričara, je zdaj srečen in izpolnjen: kot profesor športne vzgoje je zaposlen na osnovni šoli, v Nogometnem klubu Jurovski Dol pa opravlja naloge vodje nogometne šole. Z nami je odkrito delil svoje misli o razlikah med otroki na podeželju in v mestu, pomembnosti športa za mlade in svoji ljubezni do nogometa. Poleg tega se v kraju bori za boljše infrastrukture kluba, v prostem času pa uživa v aktivnih družinskih srečanjih.

Tujec, ki je postal domačin

Kot mladi nogometaš takrat še Nogometnega kluba Rače, od koder tudi prihaja, je ob vsakem gostovanju v Svetem Juriju razmišljal, »kam bogu za hrbet sem pa zdaj prišel,« iskreno prizna. Po osnovni šoli je izbral gimnazijo, potem pa ni obstajalo več nič drugega kot šport. Zdaj nasmevano pove, da ne bi spremenil ničesar, čeprav se je od takrat življenje večkrat obrnilo drugače, kot je načrtoval: »Brez pomisleka sem po srednji šoli odšel študirat na Fakulteto za šport v Ljubljano. Zaradi zdravstvenih težav z gležnji sem nogomet opustil, saj si nisem mogel privoščiti izostankov na fakulteti. Vedno se zgodi tisto, kar najmanj pričakuješ. V Ljubljani sem spoznal dekle, se zaljubil in kmalu sva začela razmišljati o družini. Čeprav sva tam oba že imela službe, sva vedela, da otrok ne želiva vzgajati v centru mesta, temveč na podeželju – v naravi in s tradicionalnimi vrednotami. Oba sva

se želela vrniti na domačo Štajersko. Partnerka je domačinka iz Jurovskega Dola in nekako sva pristala tukaj. Sprva sem bil tujec, zdaj se resnično počutim tukaj doma. Imam čudovito družino, najboljšo službo, veliko časa preživim z mladimi, nenehno se gibam, moja pisarna je igrišče. Ničesar ne bi zamenjal,« zadovoljno pojasni Sambolec.

Učitelj, ki ne samo uči, temveč tudi vzgaja

Kot profesor športne vzgoje je poučeval v Ljubljani, Jakobskem Dolu in Destniku, trenutno pa je zaposlen na Osnovni šoli Jožeta Hudalesa v (zdaj že domačem) Jurovskem Dolu. Slednja v tem šolskem letu že četrto leto zapored izvaja razširjen program, ki se imenuje Gibanje in zdravje. Osnovnim trem uram športne vzgoje tedensko skozi ta program dodajo še tri – ne le neposrednega športa, temveč tudi na tematiko varnosti, preventive, kuhanja itd. »Osebno stremim k temu, da bi vsak otrok imel tedensko vsaj pet ur športa. Vse dodatne dejavnosti se velikokrat

izvajajo na pobudo nas, učiteljev, ki poskušamo ponujati kakšne dodatne vsebine. Na drugi strani je treba paziti, da ni preveč vsega – da se ne pokrivajo urniki, da otroci fizično in psihično zmorejo. V teh obšolskih dejavnostih otroci pogosto najdejo svojo močno plat – pokažejo nekaj, česar pri pouku mogoče ne morejo,« pove sogovornik.

“

Cenimo, kar imamo, seveda pa konstantno stremimo k napredku.

Ob omenjenem razširjenem programu športne vzgoje v osnovni šoli Luka vodi še interesno dejavnost v vrtcu: »Enkrat na teden imamo z vrtčevskimi otroki tako imenovan nogometni vrtec. To še ni pravi nogomet, je pa neko spoznavanje s športom, tekom, žogo ... Lušno je, ker res prihajajo z veseljem. Na tak način v bistvu tudi olajšamo delo nekaterim staršem, ker lahko



kasneje, kot bi sicer, pridejo po otroka.«

V Jurovskem Dolu so otrokom ob neokrnjeni naravi, v katero se velikokrat podajo, na voljo manjša šolska telovadnica, zunanje rokometno igrišče z umetno maso, peskovnik za skok v daljino, tekalna steza, športni park z igriščem za tenis in odbojko na mivki ter nogometni park.

Priznanje občine za uspešno delo je spodbuda za nadaljnje ustvarjanje

Sambolčevo dobro in predano delo potrjuje občinsko priznanje Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah, ki ga je za opravljanje nalog vodje nogometne šole pri domačih športnikih in delo trenerja mlajših nogometnih generacij prejel v letošnjem letu. Ima takšno priznanje priseljencu večjo ali manjšo težo? Sambolec skromno odgovarja: »Vedno poudarjam, da takšnega priznanja ne moreš dobiti sam. Res je, da je dotično priznanje naslovljeno name in je zagotovo potrjevanje, da delam dobro, da ljudje to opazijo in cenijo, a nogomet je ekipni šport in za našimi dejavnostmi stoji cela ekipa ljudi, ki se resnično trudijo. Ker delamo z mladimi, je vsaka potrditev našega dela še toliko bolj pomembna.«

Nogomet in življenje sta ekipna športa

Luka je v klubu začel delovati v letu 2016. Takrat je Nogometni klub Jurovski Dol poleg članske ekipe zastopala le še kakšna selekcija ali morda dve. Zdaj imajo s pomočjo peščice igralcev od drugod polne vse selekcije – od U7 do U19, člansko in veteransko ekipo. Luka ponovno izpostavi skupinske zasluge: »Omeniti moram predsednika društva Robija Črnčeca, Dušana Ribiča, Sašo Urbaniča in Bernarda

tekajo po igrišču, kot da doma sedijo na kavču. Ob porazih je treba izpostaviti napake, a le zato, da se iz njih nekaj naučimo. Poraz ni nikoli konec sveta, je le pokazatelj tega, kje si in kaj moraš početi vnaprej. Seveda pa pazimo na tiste, ki izstopajo – pod okriljem regijskega centra jim omogočimo povezovanje z najboljšimi igralci v mariborski okolici. Zelo ponosni smo tudi na vsako dekle, ki si upa resno vstopiti v ta šport,« misli strne Sambolec.

Luka je avgusta dopolnil štirideset let, kar pomeni, da že igra za veteransko ekipo. Z njo so lansko sezono zaigrali tudi v Nacionalnem nogometnem centru Brdo in se uvrstili med najboljše štiri ekipe v državi. »Za člana sem pa že prestar, ja,« se pošali na svoj račun in nadaljuje: »Se pa je v klub vrnilo veliko domačih igralcev – ki so igrali drugod, tudi v prvi ligi. Na te zdaj močno računamo, upamo, da se bo članska ekipa v tej sezoni uvrstila čim višje na lestevici.«

Konstantno stremijo k napredku

»Ciljev nikoli ne zmanjka. Osnova je zdravje – doma, v razredu, v klubu. Sicer pa si v službi želim konstantnega napredka, povezanega kolektiva in zadovoljnih učencev – pa ne mislim ocen, temveč vzajemnega razumevanja in predanih vrednot.« Tudi na nogometnem področju se zastavljanje ciljev nikoli ne neha, pojasni Luka: »Manjka nam še kar nekaj infrastrukture. Z Občino se nam je uspelo dogovoriti za postavitev razsvetljave na pomožnem igrišču. Potem bi si želeli še igrišče z umetno travo. Naš celotni objekt je eden starejših na tem območju, potrebovali bi prenovo garderob, tušev, pisarne ... Cenimo, kar imamo, seveda pa konstantno stremimo k napredku.«



Petka – to so fantje, ki se skupaj z drugimi člani društva trudijo za napredek. Skupaj nam je uspelo povzdigniti klub; napolniti selekcije in vrniti nogometno dogajanje v Jurij.« Trenutno trenira z vrtčevskimi otroki in selekcijo U9, več mu časovno ne znese. »Tudi naporno je. Sem zagovornik tega, da ne dajem le navodil, temveč z otroki vaje tudi izvajam. Tako pri športni vzgoji kot na treningih. Poleg tega pri tako majhnih še nisi le trener, ampak tudi kaj drugega – treba je obrisati kak nos, zavezati kopačke, obrniti hlače ... pa vzgajati, učiti, predstavljati tudi neke druge vrednote, ne samo športa oziroma nogometa. Moja vizija je, da vzljubijo žogo, gibanje, druženje. Tudi če ne bodo nikoli nogometne zvezde, je bolje, da

Iz pogovora je skorajda mogoče razbrati, da njegovo življenje poleg družine – partnerke in obeh sinov – v veliki meri sestavlja služba in nogomet. Katere aktivnosti še zapolnjujejo tisto malo prostega časa, ki ostane? »Pri nas je res vedno nogomet, tudi doma. Oba sinova imata nenehno žogo ob sebi, včasih se partnerka že jezi na vse tri. Radi smo skupaj in radi smo aktivni. Nove kolesarske poti nam omogočajo varne družinske izlete – zapeljemo se recimo do Trojiškega jezera, čaka nas še »vzpon« na Sveto Ano. Ko mi zadiši malo samote, pa rad preberem kakšno knjigo – avtobiografije, psihologija človeka, razvoj otroka ... Včasih zapaše tudi brezdelje ob kavici na domači terasi,« lahko zaključijo Sambolec.

Folklorna skupina Jurovčan gostovala na sosednjem Hrvaškem

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv društva, fotografiji



Jurovski folklorniki zablesteli na Hrvaškem: Praznovanje 30-letnice občine Rugvica skozi pesem, ples in prijateljstvo.

Folklorna skupina Jurovčan, ki deluje pod okriljem Kulturnega društva Ivan Cankar Jurovski Dol, je v soboto, 2. septembra, gostovala na sosednjem Hrvaškem. Pet parov odrasle in šest parov mladinske skupine je nastopilo na tradicionalni prireditvi »Pjesmom i plesom kroz Oborovo«, ki jo je že 10. organiziral KUD Posavka. Tokratni dogodek je potekal v okviru praznovanja 30-letnice občine Rugvica.



Prireditvev »Pjesmom i plesom kroz Oborovo« je tudi letos postregla z bogatim kulturno-umetniškim in gostinskim programom. Oborovo, sicer naselje z manj kot 1000 prebivalci, upravno spada pod občino Rugvica Zagrebske županije. Vsako leto na omenjeno prireditvev privabi tako rekoč vse prebivalce kraja, pa tudi številne obiskovalce.

»Zelo lepo so nas sprejeli, celotna izkušnja je bila izvrstna. Običajno imajo najprej povorko, a te letos niso organizirali, tako da je celotno dogajanje potekalo v prireditvenem šotoru. Res se zbere celotna vas – dodobra izkoristijo, kar je na voljo, saj sicer nimajo veliko prireditvev.

Znajo se veseliti, morda celo bolj kot mi. V prvi vrsti pa resnično spoštujejo tradicijo in imajo zelo spoštljiv odnos do svojih noš, v katere je oblečenih tudi ogromno otrok,« utrip v Oborovem oriše Miroslav Breznik, predsednik Kulturnega društva Ivan Cankar Jurovski Dol.

V okviru gostovanja na Hrvaškem so jurovski folklorniki navezali stike z drugimi sodelujočimi skupinami in se že veselijo, da se bodo z vsaj nekaterimi izmed njih ponovno srečali na naslednjem Jurjevem srečanju folklornih skupin. Takšni dogodki so, kot pravi Breznik, odlična priložnost za spoznavanje somišljenikov in sklepanje novih prijateljstev: »Potem obiskujemo drug drugega in na različnih prireditvah v tujini predstavljamo domač Jurovski Dol, Slovenske gorice oziroma Slovenijo.«

Igra in vera sta se združili v neprecenljivem doživetju

Na letošnjem oratoriju v Jurovskem Dolu so je več kot 30 otrok pridružilo programu obogatenu z življenjem in delom sv. Eme Krške.

Nina Zorman, besedilo
Arhiv župnije, fotografija



Več kot 30 otrok se je en teden v avgustu družilo na trgu v Jurovskem Dolu, kjer so se pridružili oratoriju župnije Sveti Jurij v Slovenskih goricah. Oratorij je poletni program, ki v Jurovskem Dolu deluje že od leta 2010 ter združuje zabavo in vzgojo, pripravljajo pa ga mladi prostovoljci. Letošnji je potekal pod sloganom Bogati v Bogu.

Glavna tema letošnjega oratorija sta bila življenje in delo slovenske svetnice sv. Eme Krške, ki je znana kot zavetnica krške škofije, nosečnic in porodnic ter zaščitnica zdravja oči. Vsako jutro so se otroci najprej zbrali in dvignili zastavo sv. Eme, ki so jo narisali

sami, nakar so se odpravili v cerkev na kratko molitev. Animatorji so zanje čez dan pripravljali različne delavnice – od kuharskih, likovnih do pevskih, plesnih, športnih itd. Otroci so imeli zagotovljeno tudi kosilo, popoldne so nadaljevali z različnimi igrami, ob 15. uri pa so jih prevzeli starši. Oratorij je vključeval tudi romarski dan, ko so otroci obiskali sosednjo župnijo sv. Jakob.

Oratorij v Jurovskem Dolu je otrokom ponudil nepozabne počitnice, kjer sta se igra in vera združili v neprecenljivem doživetju.

V naši občini so praznovali



90. rojstni dan Katarine Repina iz Zg. Partinje

14. septembra je Katarina Repina praznovala okrogli jubilej. Rodila se v Šentjanžu na Dolenjskem. V Mariboru, kjer je delala v tekstilni tovarni, si je ustvarila družino z možem Alojzom, s katerim je imela hčerki Zdenko in Darinko. Po moževi smrti se je preselila k vnukinji Renati v Zg. Partinje. Je ponosna babica štirim vnukinjam in prababica petim pravnukom. Župan Peter Škrlec ji je ob jubileju čestital in ji zaželel še veliko zdravih let.

101. rojstni dan Avguste Krivec

Avgusta Krivec iz Sp. Gasteraja je 27. avgusta praznovala 101. rojstni dan. Župan Peter Škrlec ji je čestital ob obisku, ji izročil darilo ter ji zaželel veliko zdravih in srečnih let. Avgusta je celo življenje živela v Sp. Gasteraju, kjer je s pokojnim možem Francem kmetovala. Imata hčerko Avgusto in sina Franca. Kljub trdemu delu in odrekam ostaja dobre volje. Praznovala je s svojo družino, sorodniki in sosedi v prijetnem druženju.



RAZIGRANI FANTJE

1. Oktoberfest

Jurovski Dol,
14.10.2023
od 15. ure dalje

Za hrano in pijačo ter bogat srečelov
bo poskrbljeno

NA ZGORNJEM IGRIŠČU POD ŠOTOROM

PRIDITE FEŠTAT Z NAMI

OVTAR VAS VABI

Napovednik dogodkov

Sobota, 30. september

- od 14.00 | **Trgatev Zavrh 2023** | Ploščad pri kavarni Maistrova klet in ploščad pred stolpom | Občina Lenart in lokalna društva

Do 1. oktobra

- **Razstava Različnost nas bogati** | Na ogled v Domu sv. Jožefa, Župnija sv. Rupert - Voličina | SVZ Hrastovec | Potrebna prehodna najava na 031 515 168 (župnik Jože Muršec)

Ponedeljek, 2. oktober

- od 9.00 | **Otvoritev zavarovalne hiše Varen - SI** | Kraigherjeva ulica 20, Lenart | Varen - SI
- ob 16.00 | **Literarni popoldan s Tonetom Partljičem in predstavitev knjige Druga barva Lune avtorice Nataše Štandeker** | Viteška dvorana gradu Hrastovec | SVZ Hrastovec

Sreda, 4. oktober

- ob 16.00 | **Obležitev rožnatega oktobra** | Trg v Jurovskem Dolu | Združenje Europa Donna Slovenija

Petek, 6. oktober

- ob 9.00 | **Pohod Lahkih nog naokrog** | Zbor pred stavbo izobraževalnega centra | RASG

Torek, 10. oktober

- ob 17.00 | **Dogodek ob svetovnem dnevu duševnega zdravja z osrednjim gostom Tonetom Vrhovnikom Straka, predsednikom društva Poglej!** | Viteška dvorana gradu Hrastovec | SVZ Hrastovec

Sobota, 14. oktober

- ob 15.00 | **Oktobrfest po Jurovško** | Zgornje igrišče v Jurovskem Dolu | Društvo kmečkih gospodinj Sveti Jurij

Nedelja, 29. oktober

- ob 15.00 | **Prireditev ob 20. obletnici delovanja Jurovskega okteta** | Kulturni dom v Jurovskem Dolu | Kulturno društvo Ivan Cankar Jurovski Dol

Čuj, kero knjigo pa te ti bereš?

Aleksandra Papež, besedilo

Beremo skupaj

Nacionalni
mesec
skupnega
branja
8. 9. – 8. 10. 2023



ILLUSTRACIJA: PAVLA ŽILVERŠKIL
DISTRIBUCIJA: JEKOVČIČ V OKTOBRU PROJEKTA
NACIONALNI Mesečni mesec skupnega branja
Mesec branja v Ljubljani

Navdušeni smo nad projektom, ki ga vodi Občina Lenart. Lenarški argó nas je ne samo nasmejal, temveč tudi povezal. Tujke, novotvorjenke, posnemanje drugih narečij in še bi lahko dodali kaj v lonc našega vsakdanjega govora. Pri tem premalokrat pomislimo na ohranjanje naših lokalnih naglasov in besed. Jezik je živa tvorba, slovenščina pozna več kot trideset narečij, ki jih delimo v sedmih narečnih skupin, je eden izmed narečno najbolj razčlenjenih slovanskih jezikov. In to je tisto, kar zaznamuje našo kulturo in nas povezuje, predvsem na lokalni ravni, tako tudi zdaj naš, edinstveni lenarški argó. Ponosni smo, da se je znašel tudi na knjižnih kazalnih. Z mednarodnim dnevom pismenosti (8. september) smo vstopili v nacionalni mesec skupnega branja. Skorajda ne gre verjeti, pa vendar je branje ena izmed veščin, ki je v zadnjih letih precej na udaru. Čeprav veliko beremo razna besedila prek mobilnih in drugih naprav, na srečo veliko beremo tudi knjige, dnevno časopisje in revije. Pa vendar je tekoče glasno branje večšina, ki ni samoumevna. Je

pa zelo uporabna in zaželena ter navsezadnje krepi naše vsakdanje izrazoslovje, nas opolnomoči pri stikih v delovnih okoljih in drugje. V septembru smo naše mlade bralce ponovno razveselili s pravljničnimi sredami in v Tednu otroka jih v sredo, 4. oktobra, ob 16. uri vabimo v pravljnično kino. Istega dne pa bo ob 17.30 v Knjižnici Lenart gostoval mladinski pisatelj, scenarist in režiser Jan Bilodjerič, avtor knjižne serije za mladino z naslovom Animus. Ob tej priložnosti bomo s podelitvijo nagrad zaključili počitniški bralni izziv. Vabljeni! V Tednu otroka bomo naši izbiri bralnih nahrbtnikov dodali še enega. Pravljničnih sedem jih bo odslej čakalo na vas! Projekt Lahkih nog

naokrog z bralnim nahrbtnikom spodbuja družinsko branje, kar se lepo ujame z nacionalnim mesecem skupnega branja, sredi katerega se nahajamo. V času branja grozdja pa je na naših policah veliko svežega branja, novosti. Tudi vinogradniških in vinarskih priručnikov ter idej za pripravo ozimnice. Osnovnošolci pa že marljivo izbirajo naslove za bralne značke in domača branja. Pri tem jih samo še spomnimo na elektronske knjige na portalu Biblos in zvočne knjige prek aplikacije Audibook v primeru, ko želenih naslovov na naših policah zmanjka. Pa naj za konec še velja, da vsaka naša vas svoj glas ima!

Dekleta Odbojkerskega kluba Zoja oddelale priprave na Pohorju

Barbara Ribič, besedilo
Simon Zimič, fotografija

26 deklet Odbojkerskega kluba Zoja Lenart je prvič v enajstih letih zgodovine kluba zadnjih nekaj dni poletnih počitnic preživelo na Hočkem Pohorju, kjer so nabirale fizično kondicijo in se skozi različne delavnice spoznavale, povezovale in krepile ljubezen do soigralk, domačega kluba in odbojke nasploh. V Domu Miloša Zidanška, ki deluje pod okriljem Zveze prijateljev mladine Maribor, jih je spremljal trener Darko Zimič, ob popoldnevih se jim je pridružil še trener mlajših deklet Gregor Polanec, obiskala pa sta jih še dva izjemno zanimiva gosta: specializant psihoterapije mag. Matjan Cojhter in bobnar Marko Soršak - Soki.

svoje mnenje na vsem sprejemljiv način, sprejemanje drugačnosti itd. Zavedamo se, da je šport več kot le odigrana tekma v telovadnici,« preživete tri dni na kratko oriše trener Zimič.

Zaradi neugodnih vremenskih razmer so urnik treningov sproti prilagajali situaciji, a z oddelanim so več kot zadovoljni. Z mag. Matjanom Cojhterjem so dekleta izvedla štiri predavanja oziroma delavnice, v katerih so se povezovale, pogovarjale in se učile zaupati druga drugi. Znan mariborski bobnar Marko Soršak - Soki pa jim je na svoj duhovit, rokarski način predstavil, kaj pomeni živeti in delati z željo po uspehu in koliko je mogoče doseči, če si priden in vztrajen.

»Na tabor smo peljali 26 deklet, ki obiskujejo zadnja dva razreda osnovne oziroma prva dva letnika srednje šole. To so naše starejše deklice oziroma kadetinke. V ospredju priprav oziroma tabora ni bila fizična kondicija, temveč pripadnost ekipi in klubu, naučiti se izražati

RTV SLO Radio Maribor

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM
RADIO MARIBOR

93,1MHz

Za mladoštnike, odrasle in starejše

TEČAJ RISANJA IN SLIKANJA

V LENARTU
ZAČNEMO OKTOBRA

PRJAVNA

art ROBA

Atelje & Galerija

Več kot likovna šola

Ustvarjalne delavnice LIKOVNOST JE KUL za osnovnošolske otroke

- v ponedeljek, od 17. do 18. ure, za otroke prve triade,
- v torek, od 17. do 18.30 ure, za otroke druge triade,
- v sredo, od 17. do 18.30 ure, za otroke tretje triade.

ČAJANKA ZA KREATIVNE, namenjena odraslim

- v četrtek od 18. do 20. ure.

Predhodno likovno znanje ni potrebno, s seboj imejte zgolj dobro voljo in veselje do ustvarjanja.

VPIS SKOZI CELO ŠOLSKO LETO

WWW.ARTROBA.SI

SLOVENSKA ULICA 21
2235 SVETA TROJICA

041 / 767 012 (Romeo)
040 / 574 578 (Barbara)

02 / 729 29 76

INFO@ARTROBA.SI

Novi prostori so prijetnejši tako za oko kot za delo in stranke

Podjetje Mobicom, ki že vrsto let deluje kot pooblaščen prodajalec Telekoma Slovenije v Lenartu, je pred dvema letoma sprejelo drzno odločitev o selitvi svoje poslovalnice iz središča Lenarta v **trgovski center na Industrijski ulici**. Poteza, ki je sprva vzbujala dvome in strah, se je izkazala za pravilno in je prinesla številne prednosti tako podjetju kot njihovim strankam. A slednje so podjetju, ki je v centru mesta zaupanje gradilo kar 18 let, brez pomislekov sledile tudi v nove – sodobne, večje, svetlejšee in na oko ter za delo veliko prijetnejše – prostore, frekventnost trgovskega centra pa je pripomogla še k uspešnejšem poslovanju.



Nakupujete iz fotelja ali ob prodajnem pultu?

Mobicom vsa leta deluje izključno kot ponudnik storitev Telekoma Slovenije in je specializiran za **mobilno telefonijo, televizijo in internet**. Kljub številnim spremembam na trgu, tako z vidika konkurenčnih ponudnikov v kraju kot tudi razvoja ponudbe Telekoma Slovenije, podjetje ostaja **zvesto svojim vrednotam**. Njihovo vodilo je skozi vsa leta ostalo isto; verjamejo v produkt, ki ga prodajajo, s korektnim in strokovnim pristopom

Mobicom: Zvestoba vrednotam v dobi digitalnih sprememb



ter predvsem poštenim in prijaznim odnosom do strank pa dokazujejo, da ima osebni stik s stranko še zmeraj svojo veljavo. Korona je ljudi naučila nakupovati preko spleta, povečala se je ponudba klicnih centrov ... a ugodnosti nakupa iz fotelja nikakor ne morejo **nadomestiti podpore, ki je je kupec deležen ob sklepanju posla ob prodajnem pultu**. Predvsem pa se ob sklepanju pogodb na daljavo izgubi tista podpora, ki jo Mobicomove stranke dobijo in ohranijo tudi po sami sklenitvi posla. **Osebna**

podpora pri sklepanju poslov in reševanju morebitnih težav je **neprecenljiva**.

Poleg tega zaposleni v podjetju Mobicom, kot ponudniki internetnih storitev in mobilne telefonije, **razumejo pomen osveščanja**, zlasti v času, ko se veliko govori o prekomerni uporabi interneta pri otrocih. Kot pooblaščen prodajalec Telekoma Slovenije že dvajset let spremljajo rast uporabe (in ponudbe) na trgu. Znižala se je starostna meja uporabnikov, s

premalo poudarka na omejitvah glede uporabe in zasebnosti.

Varen splet za zdravo in brezskrbno otroštvo

Prav je, da so vsebine na mobilnem aparatu, ki ga uporablja otrok, staršem zmeraj dosegljive in preverljive. Težko je pričakovati od otroka, da se bo sam omejeval, zato je striktnost in doslednost potrebna s strani staršev. **Postavljanje mej** je žal postala ena od bistvenih vrlin prave vzgoje. Telekom Slovenije d.d. v svoji ponudbi ponuja tudi storitev **Varen splet**, ki omogoča blokiranje interneta ali določenih vsebin ter postavljanje časovnih omejitev. Telekomova programska shema prav tako vsebuje številne programe, ki



so primerni za otroke. Dostop do in pametna uporaba televizije, interneta in mobilnih aplikacij pa sta izziva, ki ob spoštovanje dogovorov med mladostnikom in starši kljub vsemu omogočata zdravo in brezskrbno otroštva.



Prehransko dopolnilo.

Podpora

vašemu

imunskemu

sistemu ...

..., ko jo ta najbolj potrebuje.

Zmanjšuje utrujenost in izčrpanost.

Prašek za pripravo napitka.

IMUNO Amin

Šel z vitamini, minerali, aminokisljinami in vitamini za pripravo napitka, z okusom limone in limete, s sladilo.

amini A, B₃, B₆, C in folna kislina ter baker, cink in selen imajo vlogo pri delovanju **imunskega sistema**.

10 vrečk / neto vsebnost: 135 g

Vitamini A, B₃, B₆, C in folna kislina ter baker, cink in selen imajo vlogo pri delovanju **imunskega sistema**. Magnezij, vitamini B₂, B₆, B₁₂, C in folna kislina pa prispevajo k **zmanjševanju utrujenosti in izčrpanosti**. Izdelek je **prehransko dopolnilo**. Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo prehrano.

Javni zdravstveni zavod Maribor, Miraflovska ulica 6, 2000 Maribor



Cer - Cvet

LENART
MARIBORSKA C. 3/A

pon. - pet.: 8.00 - 18.00
sob.: 8.00 - 13.00
ned.: zaprto

28. 10. in 29. 10. 2023: 8.00 - 13.00
30. 10. in 31. 10. 2023: 8.00 - 18.00
1. 11. 2023: 8.00 - 13.00

V PRIMERU SLABEGA VREMENA SE DELOVNI ČAS LAHKO SPREMI

POKOPALIŠČE
BENEDIKT

od 9. 10. 2023 do 31. 10. 2023

9.00 - 17.00

1. 11. 2023: 9.00 - 13.00

MOBILNA APLIKACIJA SAUBERMACHER SLOVENIJA!

Zagotovo pride trenutek, ko nisi najbolj prepričan, katera vrsta odpadkov je v naslednjih dneh predvidena za odvoz. Prav tako se nemalokrat vprašaš, kaj sodi v kateri zabojnik.

Prav zaradi tega smo v podjetju Saubermacher Slovenija razvili aplikacijo, s pomočjo katere boš lahko ažurno spremljal svoje **termine odvoza odpadkov** ter vse koristne informacije s področja **ločevanja odpadkov**. Prav tako pa boš tam našel **lokacijo** svojega zbirnega centra z **odpiralnim časom**. Svojo uporabniško izkušnjo pa lahko nadgradiš na način, da se registriraš s čemer se ti ponudijo dodatne možnosti in informacije o tvojem prevzemnem mestu, identifikacija v zbirnem centru, vključno z oddajo nekaterih naročil.

Sedaj je pravi čas, da si naložiš aplikacijo in skupaj z nami poskrbiš za življenja vredno okolje.

POVSEM ENOSTAVNO IN V LE 3 KORAKIH:



Novo v Lenartu

SLUŠNI APARATI LENART

**MERITEV SLUHA
SVETOVANJE
ZASČITA SLUHA
BREZPLAČEN PREIZKUS APARATOV
VSE VRSTE APARATOV**

☎ 02 720 64 49
Maistrova 18 / 2230 Lenart

optika MILOŠIČ

Pogodbeni dobavitelj medicinsko-tehničnih pripomočkov

REXTON

Optika s tradicijo, znanjem in kvaliteto!



za več informacij
skenirajte QR kodo
ali nam pišite na
prodaja@tbp-therm.com

**izjemna cena / vrhunska tehnologija /
zmanjšuje stroške ogrevanja / varčuje z energijo /
celotna storitev z montažo / naložba v prihodnost**



**ČAS ZA
NOVE
IZKUŠNJE**

**toplotne črpalke
z odličnimi izkoristki**

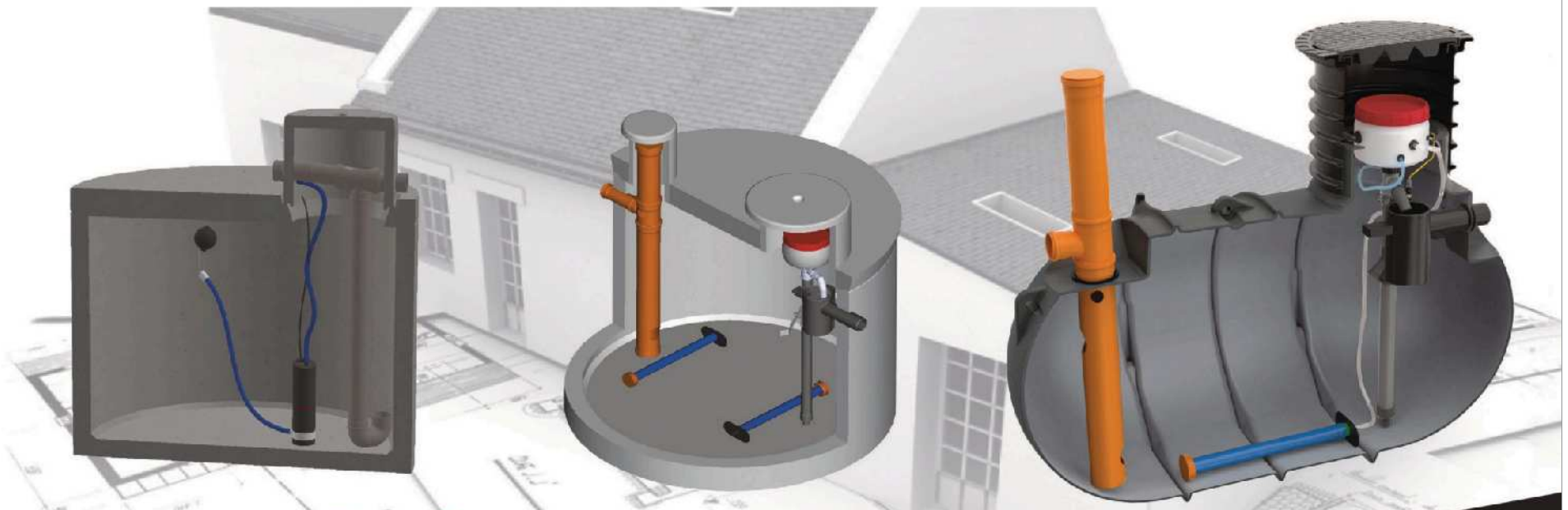
TBP
therm
www.tbp-therm.com



Gorec

www.gorec.info

Podjetje Gorec na temeljih družinske tradicije že od leta 1967 nadaljuje proizvodnjo izdelovanja cementnih izdelkov s poudarkom razvijanja novih proizvodov, ki temeljijo na inovativnih oblikah in racionalni tehnološki izvedbi.



MALE BIOLOŠKE ČISTILNE NAPRAVE TER ZBIRALNIKI DEŽEVNICE V BETONSKIH IN PLASTIČNIH REZERVOARJIH.

Prodaja in svetovanje!

Branko Križanec s.p.

Polenci 44, 2257 Polenšak

031 556 530

branko.krizanec@gmail.com

Ogled čistilnih naprav in drugih izdelkov na razstavnem prostoru nasproti nekdanje osnovne šole na Polenšaku po predhodni najavi na **gsm: 031 556 530** ali **E-mail: branko.krizanec@gmail.com**

Svetujemo tudi na domu ter opravimo ogled lokacije vgradnje male čistilne naprave.



Lomljeni zidaki

- enostranski
- dvostranski
- štiristranski
- trapezoidni
- steber
- kape



Rožmarin (*Rosmarinus*)



Marija Čuček, besedilo

Rožmarin je že dolga leta zvesti prebivalec naših »ogradov«, je za spomin, kot pravi narodna pesem. Velja za rastlino, ki osvobaja misli in osrečuje srce. Znanstveniki vedno pogosteje raziskujejo vpliv rožmarina na možgane in potrjujejo dobre vplive. Predvsem rožmarinska kislina je odlična preventiva pred Alzheimerjevo boleznijo. Že samo vdihovanje eteričnega olja rožmarina poveča pretok krvi v možganih in s tem vpliva tudi na boljši spomin. Uporabimo lahko svežega ali posušenega. **Rožmarinov čaj:** najbolje, da uporabimo sveže vršičke, če ga uporabljamo za boljše delovanje možganov. En vršiček prelijemo z 2,5 dl vode, segrete na 70 stopinj. Takšnega pripravka spijemo dnevno 1–2 skodelici, zjutraj in zgodaj popoldne, zvečer ne, ker nas bo naredil budne. Če ga boste prelili z vrelo vodo, bo grenak in trpek, takšen pa je v pomoč pri prebavi. **Rožmarin v vinu:** uporabimo posušen rožmarin, tako da v liter dobrega črnega vina namočimo dve vejici. Po treh dneh ga precedimo in začnemo uživati po en kozarček dnevno dopoldne. Že Homer je rekel, da je kozarček takšnega vina najboljši recept proti težavam, ki jih prinaša starost. **Rožmarinovo olje:** v olje lahko namočimo suh ali svež rožmarin. Če uporabimo suhega, preprečimo nastanek plesni, je pa čas namakanja daljši. V en liter olja damo 2–3 vejice v velikosti 20–30 cm. Za boljši okus in močnejše delovanje dodamo 2–3 stroke česna, poper in kak čili. Namakamo 10 dni v kuhinji na toplem. Precejeno olje hranimo v temnih stekleničkah na hladnem in temnem mestu. Uporabimo na zelenjavi, krompirju, testeninah, ribah, sirihi. **Rožmarinova sol:** suh rožmarin osmukamo. V možnar damo grobo morsko sol in rožmarinove iglice ter to zdrobimo v prah. Shranjujemo v



majhnih kozarčkih in uporabimo v kulinariki. Še posebej je takšna sol primerna za tiste, ki so po jedi zaspani, imajo nizek krvni tlak in slabše delovanje žolčnika. **Rožmarinovo masažno olje:** kozarec s širokim grlom napolnimo z vejicami suhega rožmarina in prelijemo z oljčnim, sončničnim ali sezamovim oljem. Namakamo 3–4 tedne na toplem v kuhinji. Precedimo v temne stekleničke, ki jih primerno hranimo. Uporabimo za masažo pri bolečinah v mišicah in sklepkih. Z masažo preidejo učinkovine tudi v kri ter tako delujejo na ožilje in možgane. Takšno masažno olje si lahko pripravimo tudi tako, da v 2 dl nosilnega olja damo največ 10 ml eteričnega olja rožmarina – tako dobimo 5-% koncentracijo. Pri pripravi upoštevajte navodila proizvajalca eteričnega olja. Uporaba rožmarinovitih pripravkov ni primerna za nosečnice in otroke do 6. leta starosti, starejši pa naj bodo previdni, če imajo visok krvni tlak ali epilepsijo. Eteričnega olja ne uživamo in nerazredčenega ne nanašamo na kožo. Pozorni smo tudi na kemotip.

Povzeto po knjigi Sanje Lončar »Kako ohraniti možgane«.

Novice izobraževalnega centra

Alenka Špes in Damjana Vizjak, besedilo
Alenka Špes, fotografija

Univerza za tretje življenjsko obdobje Lenart – vabilo k vpisu

Pri krožkih Univerze za tretje življenjsko obdobje Lenart je še nekaj prostih mest.

Z veseljem vas vabimo, da osvežite svoja znanja računalništva, spoznate katerega od tujih jezikov (angleščine, nemščine, italijanščine in kot letošnja novost španščine) ter v prijetni družbi ustvarjate pri krožku ročnih del. Tudi na področju vrtnarjenja načrtujemo zanimive delavnice, predavanja in ogleda ter še nekaj novosti.

Vpis je možen v dopoldanskem času med 8. in 12. uro na lokaciji Izobraževalnega centra, Nikova 9, Lenart.

30-urni tečaji nemščine in angleščine v majhnih skupinah

Se želite v kratkem času naučiti nemščine ali angleščine?

Ne odlašajte in se pridružite našim 30-urnim začetnim in nadaljevalnim tečajem, ki jih izvajamo v

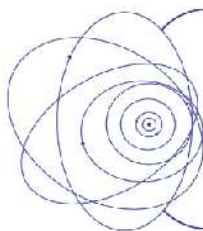


majhnih skupinah (pribl. 5 udeležencev) in pri katerih se prilagodimo vašim željam in potrebam. Tečaj bo potekal dvakrat tedensko po dogovorjenem urniku.

20-urni tečaj slovenščine za tujce

Vam slovenščina ni prvi jezik, vendar se ga želite naučiti, ker iščete priložnost za delo ali bi se radi v Sloveniji lažje sporazumevali?

Vabimo vas na 20-urni tečaj slovenščine, ki bo potekal v skupini 5 udeležencev.



IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojna agencija Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo v uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124 x 40 mm	80,00 €
1/8 strani	124 x 84 mm	100,00 €
1/4 strani	124 x 173 mm	180,00 €
1/2 strani	253 x 173 mm	280,00 €
cela stran	253 x 350 mm	480,00 €
Spomin, zahvala mala	124 x 84 mm	70,00 €
Spomin, zahvala velika	124 x 113 mm	100,00 €

K navedenim cenam se prišteva DDV.

Naslednja številka (9/2023) bo izšla v četrtek, 26. 10. 2023. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 12. 10. 2023.

NAJBOLJ BRAN ČASOPIS Slovenskih goric

NAROČILNICA

Ime in priimek: _____
 Naslov: _____
 Poštna številka in pošta: _____

Podpis: _____

Naročam časopis Ovtarjeve novice (11 številka) za **18,70 € z DDV.**

Naročilnico pošljite oz. postavite na naslov: RASG d.o.o., Trg osvoboditve 9, 2230 Lenart v Slovenskih goricah. Naročilnico boste pravnali na osnovi prejetega računa.

Naroči časopis

Izpolnite in pošljite naročilnico ali skenirajte QR kodo ali pa potrebne podatke pošljite na e-naslov Ovtarjevih novic: urednik@ovtar24.si.

OVTARJEVE NOVICE (ISSN C506-614X) – časopis osrednjih Slovenskih goric izhaja od 23. decembra 2009 v Lenartu. Izdaja ga Razvojna agencija Slovenske gorice, d. o. o. Direktorica: dr. Milojka Domajnko. Časopis je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1501.

Odgovorni urednik: Zmagoslav Šalamun. **E-naslov:** urednik@ovtar24.si. **Telefon:** 070 670 740 · **Uredniški odbor:** Zmagoslav Šalamun, Damjan Veršič, Jasna Senekovič, Petra Golob, mag. Vito Kraner, Mojca Guzej in dr. Milojka Domajnko · **Novinarji:** Zmagoslav Šalamun, Damjan Veršič, Tomaž Kšela, Mojca Simonič, Nina Zorman · **Zunanji sodelavci:** Marija Čuček, zaposleni na RASG, dr. Marjan Toš in Barbara Ribič · **Naslov uredništva:** Ovtarjeve novice, Trg osvoboditve 9, 2230 Lenart v Slov. goricah. **Kontakt za marketing:** oglasi@kreativnapika.si ali 031 540 261 · **Kontakt za spomine in zahvale:** spomin@kreativnapika.si ali 051 677 366 · **Lektoriranje:** Jasmina Vajda Vrhunec, s. p. · **Zasnova, grafična podoba, oblikovanje in grafična priprava za tisk:** Kreativna Pika, d. o. o., Kraigherjeva ulica 4a, Lenart v Slov. goricah **Tisk:** Evrografis, d. o. o., Puhova ulica 18, 2000 Maribor · **Naklada:** 6.332 izvodov · Ovtarjeve novice lahko prelistate tudi na spletni strani: www.rasg.si.



LAS OVTAR
SLOVENSКИH GORIC

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA



EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Perspektiva turizma in Razvojna agencija Slovenske gorice



www.visitgorice.si

Danijel Zorko, besedilo

Slovenske gorice postajajo v turističnem smislu vedno bolj povezana celota. Na Razvojni agenciji Slovenske gorice (RASG) v okviru aktivnosti LAS Ovtar ter s pomočjo povezav s sorodnimi organizacijami in podporo lokalnih skupnosti v zadnjih letih veliko delamo na sistematičnem razvoju turizma v regiji. Pri tem redno sodelujemo s turističnimi deležniki na območju osrednjih Slovenskih goric, ki jih spodbujamo in vključujemo v različne promocijske in prodajne aktivnosti, hkrati pa jih izobražujemo tudi o trenutnih trendih in smericah v turizmu.

Čeprav verjetno obstaja splošni občutek, da se v tem prehodnem obdobju na prihajajočo finančno perspektivo, ki determinira črpanje sredstev Evropske unije, na področju turizma ne dogaja veliko, so na RASG turistične vsebine vsakodnevno prisotne. V lanskem

letu smo pripravili destinacijsko spletno stran Visit Gorice (www.visitgorice.si), kjer lahko zunanji človek spozna, v kakšno okolje je prišel, hkrati pa najde destinacijo ali ponudnika po svojem okusu. To spletno platformo smo podprli še s tiskovinami (katalogi in zemljevidi), ki smo jih distribuirali po vseh turistično-informacijskih centrih Štajerske, Pomurja in mejnega območja Avstrije, brezplačno pa so za ponudnike in vse zainteresirane na voljo tudi pri nas ali v spletni različici.

V sodelovanju s ponudniki domače kulinarike smo čez poletje pripravili in podprli tudi program, kjer so bili ponudniki domače kulinarike (turistične in izletniške kmetije, gostišča na kmetiji, domačije itd.) po sistemu dežuranj odprti praktično vse dni v tednu, da so gostje lahko šli na domač obrok tudi med tednom. Za naslednjo sezono bomo poskušali ta

program še razširiti in nadgraditi, da bomo postali prepoznavnejši tudi kot kulinarčna destinacija.

Skozi spremljanje odzivov in splošnega dogajanja na destinacijski in nacionalni ravni smo že dlje časa ugotavljali, da na območju manjka tudi tržni segment, zato smo v sodelovanju s sosednjimi lokalnimi akcijskimi skupinami pripravili vsebine za vzpostavitev sprejemnega organizatorja potovanj – incoming agencije. V tem kontekstu o vseh aktivnostih neradi govorimo kot o projektu, saj se projekti po zaključku zadanega obdobja praviloma končajo, želja vseh vključenih ponudnikov in RASG pa je, da ta projekt predstavlja zagonsko platformo, ki naj bi v naslednjih letih postala osrednji tržni kanal širšega območja Podravja, Prlekije, Ptujkega polja in Slovenskih goric. V letošnjem letu načrtujemo vzpostavitev incoming agencije tako

v formalnopравни kot tudi v vsebinski obliki. V tem obdobju intenzivno komuniciramo s ponudniki in pripravljamo prodajne turistične pakete s ciljem, da na turističnem zemljevidu ne bomo več siva lisa, ampak da bomo načrtno pritegnili čim več obiskovalcev. Denar bo tako ostajal v regiji, turistični deležniki in lokalne skupnosti pa bodo tako še bolj motivirani za vlaganja v razvoj in promocijo turizma, kar je ne nazadnje cilj vseh.

V projektih predlogih, ki so prispeli na RASG v okviru animacijskih delavnic LAS, se veliko idej nanaša na razvoj in vlaganja v turizmu, za katere pa bo zagotovo treba najti tudi dodatne finančne vire, ne zgolj razdrobljenih virov lokalnih skupnosti in sredstev LAS. Ena izmed poti je pri tem vzpostavitev perspektivne turistične destinacije Slovenske gorice (po novi turistični

strategiji Slovenije 2022–2028), kjer bi lahko bil nosilec destinacije v imenu vključenih lokalnih skupnosti upravičen do kandidiranja za dodatna in namenska sofinancerska sredstva iz naslova turizma, ki jih zakonodaja predvideva v naslednjih letih. O tem glasno razmišljajo tudi ostale občine iz sosednjih območij, ki z dosedanjim destinacijskim menedžmentom niso bile zadovoljne. Čeprav si verjetno želimo, da nikoli ne bi dosegli ravni nepreglednega množičnega turizma, kot ga poznajo nekatere slovenske destinacije, pa si vseeno želimo urejene in privlačne turistične ponudbe ter infrastrukture v okolju, v katerem živimo. RASG bo pri tem še naprej delovala kot povezovalna institucija, ki bo z veseljem prisluhnila in usklajevala ideje lokalnih skupnosti in turističnih deležnikov, da bomo skupaj uspešno razvijali podeželje tudi v turističnem smislu.

Ovtarjeva ponudba na sejmu Agra 2023

Tanja Kosec, besedilo in fotografija



Za nami je uspešen nastop na 61. mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu AGRA v Gornji Radgoni, kjer se je med 26. in 31. avgustom tradicionalno predstavljala Ovtarjeva ponudba. Obiskovalcem so bili na voljo lokalni pridelki in izdelki: prikaz in ponudba sveže pečene slovenskogoriške gibanice, izdelki mojstrov domače obrti, domače dobrote in ponudba vrhunskih vin. Predstavili smo tudi delovanje in aktivnosti LAS Ovtar Slovenskih goric, uspešno izvedene projekte iz zdajšnjega programskega obdobja ter ponudbo znotraj območja LAS Ovtar Slovenskih goric. Obiskovalcem sejma smo delili animacijsko gradivo, z zainteresiranimi pa smo

opravili tudi osebni razgovor in podali vse relevantne informacije o prijavi in izvajanju operacij, sofinanciranih z evropskimi sredstvi v okviru programa CLLD (lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost). Prav tako smo se osredotočili na širjenje informacij obiskovalcem o turistični ponudbi območja preprosto čudovitih Slovenskih goric. Sejem je minil predvsem v znamenju prenosa novih znanj na slovenska kmetijska gospodarstva z izmenjavo izkušenj, tudi na mednarodnem področju, in za tkanje novih poslovnih vezi, predvsem pa je pokazal, kako pomembna so srečanja in druženja ljudi.

Javni poziv za sodelovanje kmetij – spodbujanje humusa na kmetijskih površinah

Partnerji: LAS bogastvo podeželja v sodelovanju z LAS Ovtar Slovenskih goric, LAS Obsotelje in Kozjansko, LAS s ciljem in LAS Zgornje Savinjske in Šaleške doline v operaciji sodelovanja manj je več vabijo kmetije k nadaljevanju akcije, začete v projektu humus projekt – hogi in namenjene spodbujanju izgradnje humusa na kmetijskih površinah.

Vključenih bo **30 kmetij** – pristop po principu »kdor prej pride, prej melje«. Na testnih kmetijah bomo vzorčili in analizirali tla glede deleža humusa, s pomočjo katerega bomo nato preračunali dejansko vezavo CO₂.

Vključenih bo **30 kmetij** – pristop po principu »kdor prej pride, prej melje«. Na testnih kmetijah bomo vzorčili in analizirali tla glede deleža humusa, s pomočjo katerega bomo nato preračunali dejansko vezavo CO₂.

Pogoji sodelovanja:

- Kmetovalci lahko sodelujejo v programu s površinami oziroma poljinami, večjimi od **1 ha** (v primeru, ko je poljina večja od 5 ha, je na vsakih dodatnih 5 ha potreben nov vzorec; za poljino velikosti 15

ha so potrebni trije vzorci).

- Vzorec vzamejo sodelavci KGZ Ptuj v okviru začetne analize tal po poljini na 25 točkah vzorcev tal do globine 25 cm. Strošek vzorčenja (290 evrov/vzorec) prevzame kmetovalec.
- Od tri do sedem let po začetni analizi tal sledi nadaljevalna analiza tal (interval določi kmetovalec). Stroške v višini 290 evrov prevzame kmetovalec, ki dobi na tono vezanega CO₂ honorar za uspešnost v višini 30 evrov ali več – 1/3 honorarja za uspešnost se zadrži in se jo izplača šele po opravljeni kontrolni analizi.
- Po izplačilu honorarja za uspešnost začne teči petletni rok, znotraj katerega se mora

obnovljeni humus dokazljivo ohraniti. Stroški kontrolne raziskave se odtegnejo od zneska dokončnega izplačila.

- Od začetka programa so kmetovalci (izkušnje temeljijo na podlagi avstrijskih kmetov in tudi izračuni so narejeni na njihovi podlagi) lahko dobili poprečno okoli 1000 evrov na hektar za obnovo humusa iz sredstev trgovanja s certifikati.

Več informacij in prijavní obrazec na spletni stran LAS.



POMEMBNE INFORMACIJE

- Velikost poljine:** minimalna velikost vstopne poljine je 1 ha, maksimalna velikost vstopne poljine za en vzorec je 5 ha (za vsakih nadaljnjih 5 ha je potreben dodaten vzorec).
- Vzorec zemlje** na prijavljeni poljini GERK se jemlje v odsotnosti kmeta.
- Trajanje vzpostavitve humusa** in potencialnih izplačil je po izkušnjah avstrijskih kmetov od 5 do 12 let.

Sanacije plazov veliko breme občinskih proračunov

Barbara Ribič, besedilo
Nina Zorman in Franci Ornik, fotografiji

Letošnje leto je prineslo svoj delež naravnih nesreč in katastrof, ki so pretresle lokalne skupnosti po vsej Sloveniji. Obilno deževje, poplave, plazovi, vetroolomi in toča so ne samo ogrozili varnost prebivalcev, temveč tudi močno obremenili že tako omejene občinske proračune. V času, ko se občine soočajo z valom vsesplošnih podražitev, je ob pokrivanju obveznih zakonsko določenih nalog vse težje izvajati dodatne investicije in projekte, ki pokrivajo različna področja in enakomerno zajemajo širok spekter interesov občanov in občank. Naraščajočemu kupu težav kar ni in ni videti konca – zdaj se mnogi župani skupaj z občinskimi upravami sprašujejo, kako (celovito) sanirati plazove in na čigavo pomoč ter v kolikšni meri lahko sploh računajo. »Slišati je, da naj bi država sofinancirala 40 odstotkov vrednosti sanacije, na kak način in kdaj, zdaj še ne vemo,« globoko zaskrbljen pove Peter Škrlec, župan Občine Sv. Jurij v Slovenskih goricah.

Občina Lenart škodo, ki so jo povzročile vremenske nepravilnosti od maja do avgusta letos, ocenjuje na nekaj več kot milijon evrov, v kar ni všteta škoda na državnem cestnem omrežju. Večjo škodo beležijo na štirih stavbah – en objekt je poškodovan in v njem bivanje ni možno, na enem objektu bodo potrebne manjše sanacije, v dveh primerih še čakajo na oceno strokovnjaka. Dodano je delna škoda

povzročena še na šestnajstih stavbah. Ocena škode na kmetijskih zemljiščih na kar štiridesetih lokacijah se še izvaja, a je že skoraj dosegla višino pol milijona evrov. Na gradbeno-inženirskih objektih oziroma cestah so škodo zabeležili na šestindvajsetih oziroma devetdesetih različnih lokacijah. Lenarška občina sicer navaja, da interventni stroški, kot so pokrivne folije, protipoplavne vreče, zapore in zagotavljanje nujne prevoznosti cest, odstranjevanje dreves, črpanje vode ipd. znašajo in bodo plačani izvajalcem v višini 122.000 evrov. Država jim je medtem za intervencijska sredstva za škodo 14. maja ter 12. in 13. julija že odobrila sofinanciranje v višini 75.894,59 evra.

Na območju **občine Benedikt** je bila škoda na lokalni infrastrukturi, kjer se je sprožilo kar devetindvajset plazov, v naseljih Benediški Vrh, Drvanja, Ihova, Ločki Vrh, Obrat, Spodnja Ročica, Sveti Trije Kralji,

Štajngrova, Trotkova, Trstenik in Ženjak. Skupna škoda za sanacijo infrastrukture je ocenjena na dobrih 50.000 evrov. Škoda za sanacijo šestindvajsetih plazov na kmetijskih zemljiščih, prijavljenih s strani fizičnih oseb, je ocenjena na dobrih 80.000 evrov. Škoda za sanacijo šestih delno uničenih stavb, prijavljenih s strani fizičnih oseb, pa je bila ocena na 27.187,89 evrov, poleg tega je bila ena stavba popolnoma uničena.

Tudi v **občini Cerkevjak** so neurja povzročila za dober milijon evrov škode na stanovanjskih objektih, lokalnih cestah in javnih poteh ter kmetijskih zemljiščih. Največ škode – ta se ocenjuje na slab milijon evrov – je na lokalnih cestah in javnih poteh, kjer sta najpogostejši poškodbi zdrs brežine in posedanje vozišča. Na kmetijskih zemljiščih je odnašalo kakovostno zemljo, pojavilo se je več razpok in zdrsnilo je nekaj brežin – skupna škoda na tem področju se ocenjuje na okrog



Popolna zapora ceste na Kremberku v občini Sveta Ana avgusta letos.

100.000 evrov.

V **občini Sveta Ana** se je v letošnjem letu od maja na območju infrastrukture sprožilo petnajst plazov. Štirje plazovi so se sprožili v bližini objektov, a so te hitro in učinkovito ustavili. Ob tem beležijo na kmetijskih površinah in gozdovih še nadalje več kot trideset plazov, nekateri so tudi večjih razsežnosti. »Ker so nekateri plazovi ovirali in onemogočali promet na določenih cestah, smo takoj po sprožitvi s svojimi ekipami že začeli z interventnimi ukrepi preprečitve nadaljnje škode in ustavitve plazenja. Prav tako smo z interventnim ukrepom uspeli ustaviti drseči plaz na Zg. Ročici, ki je sproti zasipaval cesto in onemogočal dostop do stanovanjskega objekta,« opiše župan Martin Breznik in opozori, da so se podobni dogodki običajno zgodili največ enkrat na leto, letos pa so območje občine Sveta Ana v obdobju treh mesecev prizadela štiri velika neurja, od katerih so se po treh sprožili plazovi.

Po ocenah komisije je škoda na

infrastrukturi in plazovih v območju stanovanjskih objektov okrog milijon evrov, ob tem pa vsaj nadaljnega pol milijona evrov na območju kmetijskih plazov in plazov na gozdnih površinah ter plazov v vinogradih. Del teh namreč onemogoča dosedanje rabo površin.

Največ plazov na območju **občine Sv. Jurij v Slovenskih goricah** se je v letošnjem letu sprožilo na območju Malne, Partinja, Spodnjega in Zgornjega Gasteraja, Žitenc in Jurovskega Dola – poškodovana je cestna infrastruktura, ogroženi so stanovanjski objekti. Najnujnejše sanacije so pokrili z intervencijskimi sredstvi, ki so jih prejeli od države, kje bodo vzeli preostanek denarja za dolgoročno sanacijo, še ne vedo. Za to bi občina potrebovala 524.000 evrov, takšen znesek je prijavila tudi državi. Župan Peter Škrlec sicer ocenjuje, da je glede na razmere na trgu ta znesek realno kar enkrat višji. Za sanacijo največjega plazu, zaradi katerega je zaprta cesta, so že pripravili projekt sanacije, za ostale izvajajo geološko raziskavo tal in iščejo najbolj optimalne rešitve.

16. poletna likovna delavnica na Krku izpolnila poslanstvo

Marjan Toš, besedilo
Arhiv društva, fotografija

V Županjah na otoku Krku je letos potekala že 16. mednarodna poletna likovna delavnica, ki sta jo organizirala lenarška Galerija Konrada Krajnc in Likovno društvo Lajči Pandur. Mentorsko jo je vodil slikar in galerist Konrad Krajnc, strokovno pa mu je pomagala likovna pedagoginja Talia Posel. Letos so v njej sodelovali Mari Kramberger, Zoja Lorber, Asja Žgeč in Teo Grah ter prvič tudi Lina Šuman, Nino in Nika Bratkovič, Nina Lorenčič in Lili Deu iz Slovenskih goric ter domačinke s Krka: Mojca Smode, Ivana Valerič, Jana Kostič, Doroteja Fugošič in Gabriela Latinovič.

Naravno okolje, v katerem so delali, jih je dobesedno prevzelo in jim ponudilo stotero doživljajskih motivov, ki so pod njihovimi čopiči pristali kot originalni likovni izdelki v depojih delavnice. Slikali so v tehnikah akril in akvarel ter poleg slik ustvarili še več kot 50 študijskih risb. V na novo nastalih delih in

likovnih risbah se zrcalijo podobe pozabljenih otoških hišic, kamnitih ograd, zaraščenih poti, starih in mladih oljčnih nasadov. Med njimi pa najdemo tudi stare ribiške čolne in barke, ki so bile z likovno govorico otete iz pozabe. K vsemu temu je treba dodati še inspiracije jutranje in večerne zarje, sončnih vzhodov in zahodov, prežetih s petjem škržatov in bučanjem morskih valov. Ustvarjanje izhaja iz intime globine duše, ki ustvarja vidne simbole vidnega kot izraz izpovedi notranje nuje, ki mnogokrat presega naša razumska pojmovanja vidnega. Po tem lahko govorimo o ustvarjanju in porajanju umetnosti.

Kot je povedal mentor **Konrad Krajnc**, so ob koncu delavnice v galeriji v Županjah pripravili pregledno razstavo 70 nastalih del. Odprl jo je župan Občine Dobrinj Neven Komadina. Žal letos na odprtju ni bilo nobenega predstavnika Občine Lenart, ki projekt že vrsto let podpira. Doslej je



v poletni likovni delavnici na Krku sodelovalo že 160 mladih likovnic in likovnikov. Pobudnik in organizator Konrad Krajnc je tega izjemno vesel, saj se je v galerijskih depojih v Lenartu iz delavnic nabralo že več kot 600 del in več kot 300 študijskih risb. Za popolni uspeh tega kulturnega projekta, ki je že pred leti povezal tudi občini Dobrinj in Lenart, so poleg organizatorjev in mentorjev zaslužni še številni sodelavci in starši otrok, ki so v minulih letih poleg donatorjev

pomagali graditi njene temelje. Brez njih ne bi bilo razvoja in današnje prepoznavnosti poletne likovne

delavnice, katere rezultate bo jeseni mogoče videti tudi na razstavi v lenarški galeriji Krajnc.

KRVODAJALSKA AKCIJA

Sreda, 11. oktober, 7.30-11.00
OO RK Sv. Jurij | OŠ Jurovski Dol
Petek, 20. oktober, 7.30-11.00
OO RK Cerkevjak | OŠ Cerkevjak